

Šoreiz es balsošu
par

šoreiz.es/balsošu.eu

Kāpēc svarīgi
vēlēt Eiropas
Parlamentu.

→ 2., 3. lpp.

Turpinās stāsts
par alsundznieces
Annas
piedzīvojumiem
Austrālijā.

→ 6. lpp.

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Piektdiena, 2019. gada 24. maijs

Cena
0,68 eiro

Nr. 58
(11 440)

Vai Kuldīgā ir rekets?
Kurzemnieka redakcijā
tiekas uzņēmēji, policija un
pašvaldības vadītāja un
saka: „Nē!”

→ 4.-5. lpp.

Mūzikas skolai savi timpāni

Ventspils mūzikas vidusskola Kuldīgas kolēģiem uzdāvinājusi timpānu komplektu. Tajā ir četri instrumenti. Tādu šeit nav bijis, un vajadzības gadījumā tie palienēti, visbiežāk Kārļa Davidova čellistu konkursa noslēgumam.

**Zemkopju spilgtākie
iespaidi Nīderlandē:**
cik sakopti lauki, kā
tur prot organizēt
darbu, kooperēties
un saimniekot no
paaudzes paaudzē.

→ 10. lpp.

Ventspils mūzikas vidusskolas darbinieki Oļegs Kozlovskis un Anatolijs Gorbačovs timpānus uzmanīgi nogādā jaunajā mājvietā – Kuldīgas mūzikas skolā.

„Ventspilniekiem jaunajā ēkā būs jauni instrumenti, tāpēc mēs varam viņu timpānus mantot,” skaidro E. Vīgnera Kuldīgas mūzikas skolas direktore Maruta Rozīte. „Tā, protams, nav ikdienas nepieciešamība. Mūsu sitamo instrumentu nodaļā bērni sper pirmos soļus un līdz timpāniem neizaug – tas ir tālāks ceļš.” Nodaļā mācās pieci audzēkņi.

Savukārt Ventspils mūzikas vidusskolas

direktors Andris Grigalis uzskata: „Ja jau šādi instrumenti būs, gan tiks arī spēlēti. Mēs esam ieinteresētie, jo esam Ziemeļkurzemes mūzikas skolu metodiskais centrs un no Kuldīgas pie mums uz vidusskolu nāk daudz audzēkņu. Sadarbība ar Kuldīgas skolu ir ļoti sena, arī pats no tās nāku.”

A. Grigalis pastāstīja, ka Ventspilī darbojas ļoti labs kamerorķestris, ko vada Latvijas

Nacionālās operas diriģents Aigars Meri, un tam vajadzīgs cits timpānu komplekts: „Mūsu sitaminstrumentu nodaļa izaugusi, valsts konkursos audzēkņiem ir labi panākumi, tāpēc vajadzīgi mazliet labāki instrumenti.” Jauns komplekts maksājot ap 200 000 eiro.

Iveta Grīniņa
Antras Grīnberga foto

→ 8. lpp.

„Ja kaut kas nepatīk,
vienīgais ceļš ir uz priekšu.
Tikai katram pašam un
sabiedrībai kopumā jāizdomā
mērķis – kādu Latviju mēs
gribētu.”

uzskata Teoloģijas
fakultātes dekāne,
mācītāja, kuldīdzniece
Dace Balode.

Pirmdien, 27. maijā:

- Reportāža no EP vēlēšanām.
- Zāģerus attīsta jaunie Kociņi.
- Suitu lebediks un dūdenieku saiets.
- Gaisa baloni un tvīda brauciens.
- Pirmoreiz Kuldīgā – LIAA darba birža.
- Tiesā Ēdoles dubultslepkavas.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Uz Briseli sūtīsim pašus labākos!

Daiga Bitiniece,
tālr. 63350567;
daiga.bitiniece@kurzemnieks.lv

Rīt, kad laukā saulīte visdrīzāk pa zemes virsu braukās, pa gaisu baloni lidināsies un pa ielām skaisti ļaudis tvīda braucienā ar divriteņiem dosies, kad arī ūdens un dārzs vilinās, mums katram būtu jāatrod mirklis, lai iegrieztos savā vēlēšanu iecirknī.

„Izvēlēties, par kuru sarakstu balsot, šoreiz ir pat vienkāršāk nekā Saeimas vēlēšanās.”

Lai arī paziņojums nav atnācis (iecirtni var uzzināt pa tālr. 67049999).

Lai arī liekas, ka Eiropas Parlaments (EP) ir kas tāls un nesaprotams.

Lai arī liekas, ka astoņi deputāti neko nevar ietekmēt.

Šādā brīdī der atcerēties (vai uzzināt), ka 80% likumu, pēc kuriem mums jādzīvo un jāstrādā, top EP. Eiropas Savienības (ES) pamatā ir kopīga apņemšanās ievērot pamattiesību un demokrātijas principus. Un mūsu valsts stiprums atkarīgs no ES stipruma.

Un par astoņiem mūsu deputātiem – jā, tik vietu Latvijai kā mazai valstij ir šajā parlamentā. Un tieši tāpēc ir tik svarīgi, tieši kuri būs tie astoņi, kas izlems gan ES, gan Latvijai būtiskus jautājumus. Vai tie būs Latvijas patrioti, kuri jau pierādījuši, ka strādā valsts labā, vai tie būs prokrieviski noskaņotu partiju pārstāvji, kuri, kā rāda pieredze, Briselē darbojas pret Latvijas interesēm.

Par astoņām vietām EP sacentīsies 246 kandidāti no 16 partijām. Pēdējās aptaujas (SKDS, *Factum*) rāda nedaudz atšķirīgus rezultātus, īpaši par vietu skaitu (vienu, divas vai pat trīs), bet prognoze ir tāda, ka Eiroparlamentā vietas varētu dabūt Nacionālā apvienība (NA), *Jaunā Vienotība*, *Attīstībai/Par!*, *Saskaņa*, Latvijas Krievu savienība, *Progresīvie*, Jaunā konservatīvā partija (JKP), Zaļo un Zemnieku savienība (ZZS).

Man vairāki kuldīdznieki jautājuši, par ko balsot, lai būtu droši, ka tas Latvijai vislabāk. Tad nu es skaidroju apmēram šādi. Savās nostādnēs visvairāk proeuropeiski noskaņotas divas partijas: *Attīstībai/Par!* un *Jaunā Vienotība*. Arī deputātu kandidāti saraksta galvā abās ir spēcīgi: pirmajā tie ir jauni spēki, kuri EP nav strādājuši, – uzņēmēja Baiba Rubesa, kibernetikas speciāliste Ieva Ilvesa un politologs Ivars Ijabs; otrajā ar padarīta darba pieredzi un daudziem kontaktiem, kas, kā rāda pieredze, EP nav mazsvarīgi, – līdzšinējās deputātes Sandra Kalniete un Inese Vaidere, kā arī Eiropas Komisijas viceprezidents Valdis Dombrovskis.

Arī eiroskeptiskāk noskaņotās NA līderis, līdzšinējais eiroparlamentāriests Roberts Zīle (atzīts par ietekmīgāko Latvijas politiķi EP) un kultūras ministre Dace Melbārde prastu godam pārstāvēt Latviju, tāpat Austrumeiropas politikas pētījumu centra pētnieks Andis Kudors no JKP un bijusī ekonomikas un finanšu ministre Dana Reizniece-Ozola no ZZS. Izvēle ir!

VIEDOKĻI

Rīt Latvijā balsosim par saviem deputātiem Eiropas Parlamentā. Kāpēc, jūsuprāt, uz šīm vēlēšanām noteikti jāiet? Nosargāt eiropēiskās vērtības

1. Inese Siliņa, Kurzemes NVO centra priekšsēde: Esmu sev to noformulējusi tā: vēlēties kaut kādēļ vien, ka mūsu pasivitātes dēļ negodprātīgiem cilvēkiem var tikt dota vēl vieglāka piekļuve varai. Pat tad, ja neticam, ka vēlēšanu rezultātā varētu būt būtiskas izmaiņas, ir jāiet. Jo vairāk iedzīvotāju balso, jo lielāka iespēja, ka cilvēki, kuri balstās tikai uz savu fanu pulciņu, netiks ievēlēti.

Latvijā daudzi vēlēšanām nesaskata jēgu. Tas saistīts ar politiku godprātību. Kamēr

redzam, ka atpazīstamām personām, kuras, pēc sabiedrības domām, rīkojušās negodīgi un pelnījušas sodu, netiek liegta pieeja varai, tikmēr ir izjūta, ka arī vēlēšanām nav jēgas. Tie, kuri uzskata, ka Eiropa ir tālu un tas, kas tur notiek, mūs neskar, nedomā politiskās likumsakarībās. Ir teiciens: „Ja tu neinteresējies par politiku, tas nenozīmē, ka politika neinteresējas par tevi.” Var rasties priekšstats, ka tie astoņi mūsu deputāti neko neietekmē un ka lielās valstīs tāpat Eiropā visu noteiks.

„Mēs esam tā Eiropa”

2. Gunta Grundmane, Kuldīgas bibliotēkas automatizācijas un informācijas resursu apstrādes nodaļas vadītāja:

– Visas vēlēšanas ir vienlīdz svarīgas – uz visām jāiet. Taču iet uz šīm ir ļoti svarīgi tāpēc, lai Eiropas Parlamentā nonāktu tie, kuri Latvijai vēl labu, nevis cenšas tās attīstību bremsēt un nomelnot. Ir tādi deputāti, kuri cenšas par Latviju radīt negatīvu

iespaidu.

Nav noslēpums, ka Eiropas Parlamenta vēlēšanās iedzīvotāju aktivitāte ir vismazākā. Tas laikam šķiet mazāk svarīgi, jo Eiropa liekas ļoti tāla. Bet mēs jau arī esam tā Eiropa! Ja vēlamies saņemt tādas pašas algas kā citās valstīs, mums pie šīs kopības jāturas. Eiropa visu laiku strādā pie tā, lai nevienlīdzību izlīdzinātu. Cilvēkiem, kuri negrib uz

Bet ir svarīgi atcerēties, ka Eiropas Savienības mērķis ir nosargāt mūsu kopīgās eiropēiskās vērtības, mūsu kultūru, un tā spēj kopīgo identitāti noturēt. Tāpēc ir svarīgi, lai starp astoņiem deputātiem tiek nevis tie, kuri skaisti runā, bet gan tie, kuriem ir ļaudīga personība un pieredze. Politikiem tā ir latīņus paaugstināšana. Eiropas Parlamenta deputātiem jāspēj būvēt kopīgo identitāti, vienlaikus saglabājot katru lokālo identitāti, nevis jāizsit Latvijai kāds labums. Ir jānosargā un jāattīsta kopīgā telpa.

vēlēšanām iet un domā, ka Eiropa uz mums neattiecas, gribu teikt, lai viņi padomā, kā dzīvo cilvēki daudzās tajās valstīs, kas ir ārpus Eiropas Savienības. Lai novērtētu to, kas mums ir. Tie, kuri brēc, ka Eiropa Latvijai neko nedod, lai paskatās tālāk par degungalu! Tad redzēs, ka Latvija ir zeme, kurā dzīvot nemaz nav tik slikti. Vācijā un Nīderlandē algas ir lielākas, bet viss pārējais mums ir labāks.

„Lai pēc tam nav jābrīnās”

3. Mārcis Freimanis, Laidu pagasta *Lejasdārzu* saimnieks:

– Uzaicinājuma vēstuli saņēmis neesmu, bet tas manu lēmumu piedalīties neietekmē. Visdrīzāk mums ir tas pats iecirknis, uz kuru ejam parasti. Uz jebkurām vēlēšanām jāiet, lai izteiktu savu viedokli un uzņemtos atbildību. Tas ir pilsoņa pienākums, lai cik banāli tas neizklausītos. Eiroparlamenta vēlēšanās jāpiedalās tāpēc, lai tiek ievēlēti tādi cilvēki, kuri cīnās par Latvijas interesēm, nevis pret tām. Jānodrošina, lai pēc tam nav jābrīnās, ka ievēlēti tādi cilvēki kā Ždanoka, kura bļaus, ka Latvijā krievi tiek apspiesti. Viss, kas tiek lemts Eiroparlamentā, mūs skar. Lielāko daļu galveno likumu tomēr pieņem Eiroparlaments, valstīm atstājot mazsvarīgākos. Vismaz viss, kas saistīts ar lauksaimniecību, piemēram, tiešmaksājumu sadali u.tml., tiek lemts Eiropā. Tāpēc ir svarīgi, lai mūsu pārstāvji šajos procesos būtu klāt.

„Nedomāju, ka ir jēga”

4. Raits Valters, televīzijas operators: – Es uz vēlēšanām neiešu, jo nejutu, ka tam būtu kāda jēga. Eiropas Savienībā nav ievērots vienlīdzības princips – mums ir tikai astoņas balsis starp 750. Līdz šim tie astoņi nav spējuši Latvijas intereses aizstāvēt. Jā, ir pamanīts Valdis Dombrovskis, Sandra Kalniete un Roberts Zīle, bet pārējie bijuši pelēki un neizteiksmīgi. Es domāju, ka starp mūsu astoņiem deputātiem noteikti saglabāsies spēku samērs trīs pret pieci, no kuriem trīs strādās pret Latvijas interesēm.

Iveta Grīniņa

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kāda, jūsuprāt, ir situācija ar drošību Kuldīgā?

Oskars Hibners, bezdarbnieks: – Domāju, ka drošība ir pietiekami augstā līmenī. Man šeit nekad nav bijušas nekādas problēmas – vienmēr staigāju brīvi, jutos droši, arī izklaides vietas apmeklēju. Liela nozīme ir tam, kāds cilvēks ir pats, – tādu arī viņš savu likteni groza.

Linda Rieksta, kuldīdzniece: – Man šķiet, ka tā pašvaki. Esmu dzirdējusi, ka notiek dažādi noziegumi, arī slepkavības un kautiņi. Pašai un tuviniekiem gan nav tādas pieredzes – zinu tik, cik citi stāstījuši. Tā jau gan notiek ne tikai Kuldīgā, bet visur.

Ilga Gailīte, pensionāre: – Domāju, ka nav nekādas vainas! Ja kaut ko nopietnu viens otram nodara, tad tam apakšā, visticamāk, slēpjas kāds iemesls. Gadās jau, ka viens otram uzkāpj uz varžacīm, bet, ja no tā izvairās, domāju, ka šeit dzīvot nav bīstami.

Vladimirs Osmanovs, skolotājs: – Man šķiet, ka viss kārtībā. Nesen notikušo divu automašīnu aizdedzināšanu nevajadzētu salīdzināt ar kopējo drošību pilsētā. Varbūt kāds kādam te kādreiz iedod pa aci, bet tāda ir dzīve. Vispirms jau pašam jādzīvo tā, lai neradītu problēmas tiem, kuri blakus. Nevajag pārkāpt citu tiesības, un tad jau viss būs labi.

Harijs Graikste, bezdarbnieks: – Ir, ir, mazliet jau kaut kas ir. Man pašam problēmu nav – esmu vietējais un visus vairāk vai mazāk pazīstu. Varbūt vēlos vakaros jāuzmanās no jauniešiem, kuri apdullinājušies. Pašam jāizvairās no konfliktsituācijām, nevajag list tādos baros, tad jau viss kārtībā.

Guntis Šenvalds, aizputnieks: – Nezinu, kā ir šeit, bet Aizputē arī kādreiz kaut kas notiek – kā jau visās pilsētās. Nekur nav tā, ka noziedzības nebūtu vispār.

Antra Grīnberga
Madaras Salas foto

Aktivitāte liela, bet ir arī problēmas

Kuldīdzniece Leontīne Puķīte ir sarūgtināta: paziņojumu par vēlēšanu iecirkni saņēmusi, bet viņas vārds tur reģistrā nav atrodams – jāiet citur.

Tie, kuri par Eiropas Parlamenta deputātu kandidātiem vēlējas nobalsot iepriekš (to var darīt jebkurā iecirknī), vakar diemžēl piedzīvoja vilšanos. Tas nebija iespējams, jo nedarbojās Latvijā vienotā dator-sistēma. Savukārt tie, kuri nāca uz reģistrēto iecirkni, izvēli varēja izdarīt ātri.

Kurzemnieks vakar iecirknī Kuldīgā, Kalna ielā 19, iegriezās 11.00 stundu pirms tā slēgšanas. Servera darbība vēl nebija atjaunota. Vēlēšanu komisijas priekšsēde Aiga Bērziņa pastāstīja, ka, neraugoties uz tehniskajām problēmām, vēlēšanu aktivitāte ir liela. Trešdien te nobalsojis 31 vēlētājs, un to varēja izdarīt arī cilvēki no citiem iecirkņiem, jo sistēma darbojās. No Kalna ielas iecirkņa uz citu pārrēģistrēti kādi padsmi cilvēki. Ceturtdien nobalsoja 25, no cita izdevās pārrēģistrēt tikai vienu, bet 20 cilvēkus vēlēšanu komisijai nācās raidīt projām. A.Bērziņa raižējas: kundze ratiņkrēslā, kurai būtu

jābalso Kalna ielā, vēlējas to izdarīt Centra vidusskolā, jo tur var iebraukt, bet arī viņu pārrēģistrēt neizdevās, jo sistēma nedarbojās. „Tomēr domāju, ka aktivitāte būs laba. Mums atnāk arī cilvēki, kuri vēl nav izdomājuši, par ko balsot, bet jūt pienākumu.”

Kuldīdznieks Jānis Zundovskis, kurš strādā Liepājā, izmantoja brīvdienu, lai savā iecirknī nobalsotu laikus. Izvēli izdarījis pēc tam, kad noskatījies, kā politiķi startē TV3 erudīcijas spēlē: „Manis izvēlētais politiķis izklausījās gudrs, runāja saprotami. Mūsu ģimene iet uz visām vēlēšanām – latviešiem tā jādara.”

Par patrioti sevi sauc arī kuldīdzniece Leontīne Puķīte. Viņai atsūtītā vēstulē norādīts nepareizs iecirknis. Vēlēšanu komisijas darbinieces šīs kundzes uzvārdu sarakstos neatrada, bet norādīja, kurp jāiet. „Protams, esmu apvainojusies, bet tas nenozīmē, ka nebalsošu,” teic L.Puķīte.

Inguna Spuleniece
Madaras Salas foto

EIROPAS PARLAMENTA VĒLĒŠANĀS VAR BALSOT

■ **Šodien, 24. maijā,** no 10.00 līdz 16.00 visos iecirkņos.

■ **Rīt, 25. maijā,** no 7.00 līdz 20.00 tikai savā reģistrētajā iecirknī.

■ **Balsošanu mājās** var pieteikt, līdz rītdienas 12.00 savā reģistrētajā iecirknī nogādājot brīvā formā rakstītu iesniegumu. Iesnieguma nesējam līdzi jābūt mājās balsotāja personību apstiprinošam dokumentam.

■ **Savu vēlēšanu iecirkni var uzziņāt** Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes e-pakalpojuma vēlēšanu iecirkņa noskaidrošana vai pa tālruni 67049999.

Pirmoreiz pedagogu koncerts dabā

Pirmdien, 27. maijā, 20.00 uz koncertu *Tasīte mūzikas Kuldīgas mūzikas skolas pagalmā aicina tās pedagogi.*

Pirmo reizi viņi klausītājiem piedāvās brīvdabas koncertu. Skanēs dažādi kameransambļi un arī solo priekšnesumi. Ja laika apstākļi būs ļoti nepiemēroti, pasākums notiks skolas zālē.

Ja dzīvokli pārdevis, pašvaldība nepalīdz

Kuldīgas novada domes dzīvokļu komisija vairākiem lūdzējiem palīdzību atteica, jo savu iepriekšējo mājokli viņi vai nu pārdevuši, vai arī tas atsavināts par parādiem.

Nekustamo īpašumu nodaļas juriste Inese Mežiņa skaidroja: saistošajos noteikumos paredzēts, ka šādos gadījumos pašvaldība īres dzīvokli drīkst piešķirt tikai pēc pieciem gadiem.

PAR SEVI NEMĀK PARŪPĒTIES

Nelabiekārtotu dzīvokli pagastā komisija piešķir kādam vīrietim. Līdz šim viņš dzīvojis pie kādas sievietes, kura vairs nevēlas, lai vīrietis tur uzturas, jo viņš lieto alkoholu. Deklarēts ir pie mātes citā pagastā, bet dzīvesvietā atrodot pagaidu darbus. Komisija no pagasta pārvaldes saņēma informāciju, ka šis vīrietis par dzīvokli maksās, bet diez vai pats spēš sev to sameklēt.

Citam prasītājam šajā pagastā atteikts, jo vēl nav pagājuši pieci gadi, kopš viņš par alimentu nemaksāšanu zaudējis mātes īpašumu. Komisijas locekles sprieda, ka vīrietis ir darbaspējīgā vecumā, bet nevēlas reģistrēties Nodarbinātības valsts aģentūrā, iegūt maznodrošinātā vai trūcīgā statusu. Sociālā dienesta darbiniece Vineta Brūdere-Sedliņa iebilda, ka vīrietis tieši ir motivēts, jo nevēlas sēdēt uz pabalstiem, tādēļ dienestā palīdzību neprasa, bet pats meklē gadījuma darbus.

AR PRIVĀTIEM VAIRS NEGRIB SAISTĪTIES

Kādam kundzei pensijas vecumā, kura kopā ar vīru invalīdu un brāli dzīvo privātā dzīvoklī, komisija lēma dot remontējamu dzīvokli. Sieviete sēdē pastāstīja, ka īpašnieks sācis māju remontēt un to vien gaida, kad īrnieki ies projām. Līdz šim komisija viņai bija atteikusi, jo kundzei ir pieci pieauguši bērni. Pēc sarunām ar meitu secināts, ka bērni gatavi vecākiem dzīvokli izremontēt, bet nevar nopirkt. Savukārt māte pateikusi, ka pēc līdzšinējās pieredzes nevienā privātīpašumā īrēt vairs nevēlas. Pašvaldības dzīvokļu speciāliste Elīna Iljina pastāstīja, ka mājoklis tiks remontēts, saskaņojot ar *Kuldīgas komunālajiem pakalpojumiem.*

No privātīpašuma jāaiziet arī kādai sievietei ar trim nepilngadīgiem bērniem. Viņa komisijai skaidroja, ka saimniece naudu par komunālajiem maksājumiem grib saņemt mēneša sākumā, bet alga un bērnu nauda sievietei tiek ieskaitīta vēlāk. Turklāt aizvien grūtāk no minimālās algas nomaksāt arī 120 eiro īri. Sieviete atzina, ka no pašvaldības labprāt gribētu labiekārtotu dzīvokli vismaz ar divām istabām, jo ģimenē aug divas meitas un dēls. Sieviete ir dzīvokļu rindā kopš 2016. gada, tādēļ komisija solīja palīdzēt.

Inguna Spuleniece

TIESĀ

Attaisno un atzīst par nevainīgiem

Kurzemes rajona tiesa Kuldīgā apsūdzībā par apzināti nepatiesu liecību citā izmeklēšanā kuldīdzniekus Miku Zvirbuli un Zigurdu Eglīti attaisnojuši un atzinusi par nevainīgiem.

Prokurors Uldis Serpāns apsūdzību bija izvirzījis pēc Krimināllikuma 300. panta 2. daļas, norādot, ka citā krimināllietā par darbību ar nelegālām cigaretēm M.Zvirbulis un Z.Eglīša liecinātais neatbilst patiesībai.

Liecības sniegtas pēc 2013. gada augusta, kad no garāžas Kuldīgā, Jelgavas ielā 54, policija izņēma lielu daudzumu cigarešu bez akcīzes markām. Garāžas īpašnieks, kurš vēlāk sodīts par darbībām ar šīm cigaretēm, norādījis, ka tās pieder Z.Eglītim. Z.Eglītis sākotnēji policijai apstiprinājis, ka tā ir, bet jau pēc apcietināšanas citā liecībā stāstījis, ka no garāžas īpašnieka saņēmis

1000 eiro par vainas uzņemšanos. Tālāk tajā procesā Z.Eglītis bijis liecinieka statusā. M.Zvirbulis liecinājis, ka cigarešu izņemšanas dienā redzējis Z.Eglīti pagalmā pie garāžas.

Prokurors kā sodu M.Zvirbulim lūdza 200 darba stundas un Z.Eglītim sešus mēnešus nosacīta cietumsoda. Apsūdzētie vainu neatzina, un lieta tika izskatīta vairākās tiesas sēdēs.

Pēc liecinieku nopratināšanas, rakstveida pierādījumu pārbaudes un toreiz tiesas sēdē sniegto liecību noklausīšanās prokurors apsūdzību mainīja, norādot, ka M.Zvirbulis un Z.Eglītis nepatiesas liecības sniedz ar nolūku – lai īstie vainīgie netiktu sodīti.

M.Zvirbulis advokāts Raivis Grīnbergs tiesu debatēs skaidroja, ka viņa aizstāvamā darbībās noziedzīga nodarījuma sastāva nav un tādēļ viņš pilnībā attais-

nojams. Kā arguments minēts tas, ka apsūdzībā nav norādīts motīvs un mērķis apzināti nepatiesu ziņu sniegšanai. Tāpat šo ziņu sniegšana lietas izmeklēšanu nav būtiski ietekmējusi, bet nepatiesas liecības Krimināllikuma 300. panta izpratnē ir tāda, kas ne tikai sniegta apzināti un neatbilst īstenībai, bet arī ir nozīmīga īstenības noskaidrošanai konkrētajā lietā. Tāpat viņš norādīja: ja lietas izlemšana pabeigta ar tiesas nolēmumu, tikai tā tiesa, kura šo lietu izskatījusi pēc būtības, ir tiesīga konstatēt, vai kāds sniedzis nepatiesu liecību.

Arī Z.Eglīša aizstāvis Raitis Mediņš lūdza attaisnojošu spriedumu. Kā viens no pamatojumiem minēts tas, ka iepriekšējā krimināllietā patiesības noskaidrošanā viņa klienta liecība bijusi maznozīmīga.

Jolanta Hercenberga

NUMURA CITĀTS

Starp mašīnām un apmeklētājiem nesteidzīgi pastaigājas gailis ar vistām. Kūts durvis atvērtas, bariņš melnraibo gotiņu nejuņas traucētas. “Diez ko par Nīderlandes saimniecībās pierasto ainu teiktu mūsu Pārtikas un veterinārais dienests?” pieredzes apmaiņas braucienā prātoja mūspuses lauksaimnieki.

Noziegumi ir, jumta neesot

13. maija naktī uzņēmuma *Propeller Foodie* kafējnīcas *Golding Room* saimnieku Čiņu ģimenei tika nodedzinātas divas automašīnas Kuldīgā un vēl divas tai pašā laikā Sabīlē. Roalds Cīnis *Kurzemniekam* sacīja, ka tas esot mēģinājums sena konflikta dēļ viņu morāli sagraut un vainīgais esot zināms. Savukārt ziņu aģentūrai LETA uzņēmējs sacījis ko citu. Proti, „ka ir vietējie cilvēki, kas nosaka, cik jāmaksā par to, ka strādāju Kuldīgā. Viņi uzskata, ka man ir jāmaksā, es uzskatu, ka man nav jāmaksā”. Šie izteikumi, kā arī komentāri internetā, sabiedrības lielā interese un nozieguma kvalificēšana par īpaši bīstamu bija par pamatu *Kurzemnieka* rīkotajai diskusijai. Pats R.Cīnis sacīja, ka tajā piedalīties nevar, jo esot ārzemēs. Turklāt policijai solījis vairāk šo gadījumu presē nekomentēt, lai netraucētu izmeklēšanai.

? Kad uzzinājāt, ka vienam uzņēmējam vienlaikus nodezinātas četras automašīnas, tostarp divas Kuldīgas centrā, kāda bija pirmā doma?

Ģ.V.: Likās, ka tā ir personisku nesašķaņu kārtošana. Personiska atbērbība. R.L.: Kad piebraucu pie *Pagrabiņa*, blakus redzēju nodegušo mašīnu. Nezināju par pārējām, tādēļ domāju, ka kaut kas noticis, iespējams, aizdegusies pati. Vēlāk sapratu, ka tā nav sakrītība. Tad šķita, ka tā ir kāda personiska lieta, ko nav spēts atrisināt citādi. Nezinu, kāpēc tas nav darīts ar tiesībsargājošo iestāžu palīdzību.

N.A.: Uzzinot faktu, bija skaidrs, ka jāstrādā. Jāfiksē viss, kā pienākas pēc likuma, lai pēc tam var pārbaudīt un izmantot. Man bija vienīgi profesionālās domas, kā to risināt. Iespējamie cēloņi mums jānoskaidro tikai un vienīgi kriminālprocesā. Personiskais viedoklis der varbūt darbības virzienā nospraušanai, bet ne vairāk.

I.B.: Pirmais uztraukums bija par iedzīvotāju drošību: vai mašīnās kāds nav bijis, vai kāds nav gājis garām. Otrs – par ēku un īpašumu drošību, jo tā ir vecpilsēta. Uguns skāris daļu no Kurzemē vecākās koka ēkas. Paldies Dievam, ka tas beidzās tā. Varēja beigties arī citādi. Bija uztraukums par drošību pilsētā. Lai cilvēki justos droši, ir ļoti svarīgi šo noziegumu atklāt.

Aigars Celms:
„Jūtos ļoti drošs. Ticu, ka mēs darām savu darbu un policija savu.”

? Mūsu kolēģi no Rīgas zvānīja uz redakciju un jautāja, vai Kuldīgā ir kā deviņdesmitajos, vai tas ir rekets. Roalds Cīnis aģentūras LETA žurnālistei ir izteicies, ka ienācējam biznesā Kuldīgā ir grūti un ka viņam tiekot prasīti kādi mesli. Vai arī jūs esat izjutuši vai dzirdējuši, ka tiek izspiesta nauda?

A.C.: Es arī esmu ienācējs Kuldīgā, bet neko tādu nejutu. Domāju, ka daudz kas atkarīgs no paša uzņēmēja kā personības – kā viņš veido savu tēlu. Ko publiskajā telpā runājam, tas veido tēlu kafējnīcai un videi. Pie mums līdz šim veiksmīgi – incidenti nav bijuši. Viens bijis par skaļumu. Izrēķināšanās vai kaušanās mūsu vidē nav notikusi. Par to esmu priecīgs un laimīgs, ka vieta veidojas tāda, kurā nenāk cilvēki ar sliktiem nolūkiem. Un kafējnīcas Kuldīgā nekonkurē. Tur, kur atrodamies mēs, varētu atvērties vēl trīs. Cilvēkus vietai tas tikai piepulcēs.

K.Š.: Kad strādāju Valsts policijā, tie bija agrāki laiki, un tad kādi signāli bija. Pie tiem strādāja, un Kuldīgā lietas tika arī atklātas. Domāju, ka šis ir atsevišķs gadījums, un 90. gadi gan nav atgriezušies. Nekas tāds nav dzirdēts, neviens nav nācis sūdzēties. I.B.: Grūti komentēt. Neesmu

Ģirts Vēvers:
„Varam īpaši nelolot cerību, ka kāds meklēs nozagtu velosipēdu. Kādam tā noteikti ir traģēdija, bet kopumā tā ir statistika.”

saskārusies ar to, ka Kuldīgā būtu rekets, bet arī man vairāki cilvēki no nekā vērsšanās pret vienu personu. Par sevi uztraucos mazāk, bet par darbiniekiem, ko esmu pieņēmis. Drošība ir ļoti svarīga. Pilsētai tas notikums ir kā antireklāma. Cēsis, Liepāja vai Kuldīga ir pilsētas, kuras doties. Šāds notikums no uzņēmēju viedokļa liek domāt, ka kaut kas samazināsies. Radās arī doma, ka ir kādas personīgās izrēķināšanās, kas pārējos uzņēmējus neskar, tomēr nav forši, ka kaut kas tāds pilsētā notiek. Par to runā, smejas, joko, to aprunā. Vai tas kā pilsētai ar dvēseli ir vajadzīgs?

Normunds Aleckis:
„Kādreiz Kuldīgā bija 120 darbinieki. Tagad esam 50. Ekipāžas, ko varam izlikt patrulēšanai Skrundas, Kuldīgas un Alsungas novadā, ir divas.”

centrā šādu notikumu. Visus spēkus vajadzētu koncentrēt uz vainīgo noķeršanu. Ja arī tur apakā ir personiski konflikti, tie risināmi citādāk. Mēs dzīvojam civilizētā pasaulē.

N.A.: Valsts policija darīs visu, lai šo noziegumu atklātu. Mūsu darba organizācija ir tāda, ka policija sadalīta trīs līmeņos. Iecirknis ir zemākais līmenis, kas strādā ar noteiktu kategoriju lietām, bet šī jau ir piederīga nākamajam līmenim – Kurzemes reģiona pārvaldei. Trešais ir Rīgas līmenis – Galvenā kriminālpolicijas pārvalde strādā ar nopietniem noziedzīgiem nodarījumiem. Mēs iecirknī ikdienā darām vairāk preventīvu darbu – noziegumu novēršana un patrulēšana. Mēs izmeklējam smagus, bet ne sevišķi smagus noziegumus.

Konkrētais noziegums ir kvalificēts pēc Krimināllikuma 185. panta 2. daļas, kas ir mantas bojāšana ar dedzināšanu. Šogad Latvijā tādi reģistrēti 96, Kurzemē desmit, Kuldīgā viens. 2018. gadā Kuldīgā reģistrēti deviņi, atklāti pieci. Reģionā bija 31, bet Latvijā 321 gadījums. Arī iepriekšējos gados dati ir līdzīgi. Izseciniet paši,

vai patiešām tā ir, ka ar šādiem noziegumiem Kuldīgā ir tik traki! Es kā iecirkņa priekšnieks tā neteiktu. Mums tādi gadījumi iezīmējas – ir degušas automašīnas un citi īpašumi, bet tas notiek visur, un mēs nesam atrauti no Latvijas. Zinot, ka presē bija publicēts viedoklis, ka Kuldīgā uzņēmēji ir apdraudēti, esmu kri-

minālpolicijai uzdevis veikt pārbaudi. Nebrīnieties, uzņēmēji, ja pie jums ies kriminālpolicijas darbinieki un aptaujās, vai patiešām ir tāda problē-

„Mēs strādājam gan ar atklātām, gan slēptām metodēm. Pārbaudīsim visus variantus,” saka Valsts policijas Kuldīgas iecirkņa priekšnieks Normunds Aleckis.

„Zināms, ka noziegumā iesaistītas vairākas personas. No izmeklēšanas viedokļa tas ir pat labāk, tādēļ cerams, ka izdosies to atklāt,” saka Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns.

„Domāju, ka pēc krīzes esam tā nodzīvojušies, ka policijai nav kapacitātes. Tā ir valstiska problēma. Man bijis gadījums, kad nozog mantu. Tas nav atklāts,” saka kafējnīcas *Pagrabiņš* īpašnieks Raimonds Lapuķis.

Sarunā piedalījās Kuldīgas novada domes priekšsēde Inga Bērziņa, pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns, Valsts policijas Kuldīgas iecirkņa priekšnieks Normunds Aleckis un uzņēmēji: SIA *Vēvers* īpašnieks Ģirts Vēvers, kafējnīcas *Pagrabiņš* īpašnieks Raimonds Lapuķis un kafējnīcas *Residence Kafe „Venta”* īpašnieks Aigars Celms.

„Vienalga, kas ir tas, ko nezinām, bet nedrīkst mūsdienās Rātslaukumā, pilsētas sirdī, degt automašīnas, apdraudot cilvēkus un īpašumus. Tas vienkārši nedrīkst notikt!” saka Kuldīgas novada domes priekšsēde Inga Bērziņa.

„Arī es Kuldīgā esmu ienācējs, bet neko tādu nejutu. Domāju, ka daudz atkarīgs no paša uzņēmēja kā personības – kā katrs veido savu tēlu,” spriež kafējnīcas *Residence Kafe „Venta”* īpašnieks Aigars Celms.

„Ja esi normāls, godīgs uzņēmējs, nepinies ar to publiku, neaizņemies no viņiem naudu, tad jums nav nekā kopīga, un viņi tev neko neprasa. Viņi zina, ka problēmu, visticamāk, to risināši ar policiju,” uzskata SIA *Vēvers* īpašnieks Ģirts Vēvers.

ma, ka kaut kā tiek izspiesta nauda vai ir kādas atbērbības. Pārbaudīsim un pieņemsim lēmumu. Ja izziņas būs, sāksim kriminālprocesu. Šajā gadījumā vienlaikus strādājam divos virzienos.

Tādu iesniegumu, ka kāds uzņēmējs būtu apdraudēts, mums nav. Es pieļauju, ka uzņēmējs var negribēt visu policijai teikt. Mēs strādājam gan ar atklātām, gan slēptām metodēm. Pārbaudīsim visus variantus.

R.L.: Arī es esmu ienācējs – no Skrundas. Kā uzņēmējs *Pagrabiņu* pārņemu pirms 12 gadiem. Deviņdesmitajos strādāju kā darba ņēmējs. Apmēram redzēju, kā tur lietas notika. Kas attiecas uz šo laiku – nav nekāda reketa. Tiešām nav! Nav nekādi mesli jāmaksā. Varbūt jāpiemin tas, ka cilvēkam, kurš nevienam nav parādā, jau nenāk ne prasas. Ja esi kaut ko sastrādājis, tad mazums kā tas tiek risināts. Es nezinu. Cenšos nebūt nevienam parādā, tāpēc man neviens neko tādu nav prasījis vai devis mājienus.

Ģ.V.: Esmu koku biznesā, bet deviņdesmitajos man bija arī kafējnīca *Avots*. Paši tur strādājam cauru dienu un nakti. Tajā laikā dzirdēju, ka esot rekets, ka Zemessardze aktīvi iesaistās. Bet mēs arī tad nevienam nemaksājām, un mums neviens neprasija. Kāpēc? Domāju, ka katrs pats rada vidi ap sevi. Ja esi normāls, godīgs uzņēmējs, nepinies ar to publiku, neaizņemies no viņiem naudu, tad jums nav nekā kopīga, un viņi neko tev neprasa. Viņi zina, ka, visticamāk, to problēmu tu risināsi ar policiju. Tas viņiem nav vajadzīgs. Viņi meklē tādu klientu, par kuru zina, ka, visticamāk, pie policijas palīdzību neizdosies. Nesaprotu, kāpēc nodezināto auto īpašnieks diviem preses pārstāvjiem min divus viedokļus. Vienam pasaka, ka zina, kurš izdarījis, ka tās ir gadiem vecas nesaskaņas, bet otrajā saka, ka vainīgo nezina un ka Kuldīgā ir divas pasaulē: līdz piektdienai viena, bet sestdien, svētdien otra. Es par Kuldīgu tā nedomāju.

šāvaldības budžeta būtu daudz. Pie visām mūsu vajadzībām un iespējām tas vēl jāvērtē. Šobrīd ejam to ceļu, ka izvietojam videonovērošanas kameras. Tas arī disciplinē un neprasa tik lielus resursus.

A.C.: Strādājot citur, ir bijuši incidenti: lauzti seifi, biežāk neveiksmīgi. Es jūtos ļoti drošs. Ticu, ka mēs darām savu darbu un policija savu. Man bijis nozagts ritenis. Paša nolaidības dēļ – nebija pieslēgts. Bet tas bija sen, un tā vairs nav tainība.

K.Š.: Zinot šo noziegumu, kas noticis, tajā iesaistītas vairākas personas, un no izmeklēšanas viedokļa tas ir labāk. Bet noteikti izmeklēšana būs grūta. Zinu, ka ne vienmēr ir tā, kā uzņēmējs sākotnēji pasaka. Tas nav mūsu kompetencē, bet esam gatavi palīdzēt. Atceros vienu gadījumu no laika, kad strādāju Valsts policijā. Vēvera kuņģa kokzāģētavā bija nozagts motorzāģis. Toreiz atklājām.

Normunds Aleckis: „2015. gadā Kuldīgā sākti 750 kriminālprocesi. Pagājušajā gadā – 401. Tas rāda, ka noziedzība mazinājusies.”

bet vai iedzīvotāji būtu gatavi no dokļiem maksāt vairāk? Visticamāk, ne. Dzīvosim kā līdz šim, riskēsim.

Pirms daudziem gadiem mums uzņēmumā nozaga seifu. Tā bija bruņota laupīšana. Toreiz vainīgos atrada. Ir bijis nozagta mašīna. To, protams, neatrada. Pēc trīs dienām bija zvans, piedāvāja samaksāt, tad pateiks, kur ir. Teica, lai brauc pa ceļu, izmet naudu, tad pateiks, kur mašīna. Es atbildēju, lai to mašīnu savāc – es to otrreiz nepirkšu un plāvē naudu ārā nemešu.

R.L.: Es domāju, ka pēc krīzes esam tā nodzīvojušies, ka policijai nav kapacitātes. Tā ir valstiska problēma. Man personiski ir bijis gadījums, kad nozog mantu. Tas nav atklāts.

I.B.: Gribo ticēt, ka policija dara visu, kas tās spēkos. Man bija tikšanās ar iekšlietu ministru Sandi Ģirģenu un Valsts policijas priekšnieku Intu Ķuzi, kurš apstiprināja, ka tiešām policija darīs visu, un gandrīz vai apliecināja, ka šis noziegums tiks atklāts.

Par drošību novadā esam runājuši ar pašvaldības policiju. Biēži vien cilvēki teikusi, ka vēlas policistus vairāk redzēt uz ielām. Tas nozīmē darbinieku skaitu palielināt vismaz divas reizes. Pašlaik diennakts režīmā uz visu novadu dežurē viena ekipāža jeb divi policisti. Ja palielinātu vēl par diviem, tas no

pašvaldības budžeta būtu daudz. Pie visām mūsu vajadzībām un iespējām tas vēl jāvērtē. Šobrīd ejam to ceļu, ka izvietojam videonovērošanas kameras. Tas arī disciplinē un neprasa tik lielus resursus.

A.C.: Strādājot citur, ir bijuši incidenti: lauzti seifi, biežāk neveiksmīgi. Es jūtos ļoti drošs. Ticu, ka mēs darām savu darbu un policija savu. Man bijis nozagts ritenis. Paša nolaidības dēļ – nebija pieslēgts. Bet tas bija sen, un tā vairs nav tainība.

K.Š.: Zinot šo noziegumu, kas noticis, tajā iesaistītas vairākas personas, un no izmeklēšanas viedokļa tas ir labāk. Bet noteikti izmeklēšana būs grūta. Zinu, ka ne vienmēr ir tā, kā uzņēmējs sākotnēji pasaka. Tas nav mūsu kompetencē, bet esam gatavi palīdzēt. Atceros vienu gadījumu no laika, kad strādāju Valsts policijā. Vēvera kuņģa kokzāģētavā bija nozagts motorzāģis. Toreiz atklājām.

I.B.: Daži uzņēmēji, ar kuriem bijušas sarunas, šeit nepiedalās. Ir tādi noziegumi, kurus policija atklājusi, piemēram, egles dedzināšana vai piromāni, kuri mums ēkas dedzināja. Bet ir arī lietas, ar kurām uzņēmēji nav apmierināti. Ir nodedzināta māja, atrasta garāža ar mantām no šīs mājas, bet neviens nav notiesāts, un tagad saņemta vēstule, ka krimināllietā izbeigta. Pagājuši vismaz desmit gadi. Vai arī ir nodedzināta uzņēmēja automašīna, deguši taksometri, bet rezultātu nav. Tādēļ droši vien ir, par ko padomāt.

Raimonds Lapuķis:
„Kas attiecas uz šo laiku – nav nekāda reketa. Tiešām nav! Nav nekādi mesli jāmaksā. Man neviens nav ne prasījis, ne mājienus devis.”

Šodien (21. maijā – red.) Gudenieku pagasta vadītāja sacīja, ka daņu uzņēmējiem nozagta lauksaimniecības ķīmija

par 28 tūkstošiem eiro. Arī pagājušajā gadā par vairākiem tūkstošiem nozagta.

N.A.: Lai iezīmētu kopējo ainu, pastāstīšu, ka kādreiz Kuldīgā bija 120 darbinieku. Tagad esam 50. Ekipāžas, ko varam izlikt patrulēšanai Skrundas, Kuldīgas un Alsungas novadā, ir divas.

Darbinieku mums trūkst jau ilgstoši. Kad pirms diviem gadiem atnācu uz Kuldīgu, vakanču bija vairāk, bet tās joprojām ir. Izskatās, ka man neizdosies tās aizpildīt, jo tā Valsts policijā ir problēma visā Latvijā. Mums jāreķinās ar to, kas ir. Plānojam, ka spēkus pārstrukturizēsim un centīsimies darbiniekus vairāk virzīt ielās, tuvāk sabiedrībai. Ar nolūku mazināt noziegumu iespējamību.

Kad atnācu uz Kuldīgu, viens no uzstādījumiem bija mazināt noziedzības līmeni, kas te bija viens no augstākajiem Latvijā. 2015. gadā Kuldīgā tika sākti 750 kriminālprocesi. Pagājušajā gadā – 401 (270 jau atklāti). Tas parāda, ka noziedzība mazinās.

100% lietu atklāšana nav bijusi nekad, bet mēs uz to tiecamies. Mācīsimies efektīvi izmantot tos resursus, kas mums ir.

Inga Bērziņa:
„Pirmais man bija uztraukums par iedzīvotāju drošību: vai kāds nav bijis mašīnās, vai kāds nav gājis garām.”

? Kad par dedzināšanu jau varēsīm kaut ko uzzināt?

N.A.: Tik drīz tas nebūs. Noziegums ir nopietns. Esat dzirdējuši, ka lieta aiziet līdz tiesai un, ja kaut kas nav kārtīgi līdz galam izdarīts, vainīgi nesaņem pilnīto sodu. Nestsēģimies notikumiem par prieku! Kolēģi strādā, un mēs viņiem uzticamies.

Daiga Bitīniece
Jolanta Hercenberga
Lailas Liepiņas foto

(Sākums 17. maijā.)

Inguna Spuleniece, Annas Raitas arhīva foto

Annai jāturpina dziedāt

„Esmu sapratusi: ja dzīvē tev ir kāds uzdevums, bet tu to nedari, tā dos visādus notikumus, līdz nokļūsi tur, kur tev jābūt.”

Agrākā alsundzniece Anna Raita (Wright, dzimusi Lipsne), kura jau teju desmit gadu dzīvo Austrālijā, dalās pieredzē, kādu guvusi pēc smagas traumas. Viņa pārliecināta: ja spējusi tikt uz kājām, tad to var izdarīt arī daudzi citi, kuri varbūt saviem spēkiem šobrīd netic.

Tu teici, ka pēc viesošanās Latvijā saprati: ar tevi viss ir kārtībā, bet dzīvē kaut kas jāmaina.

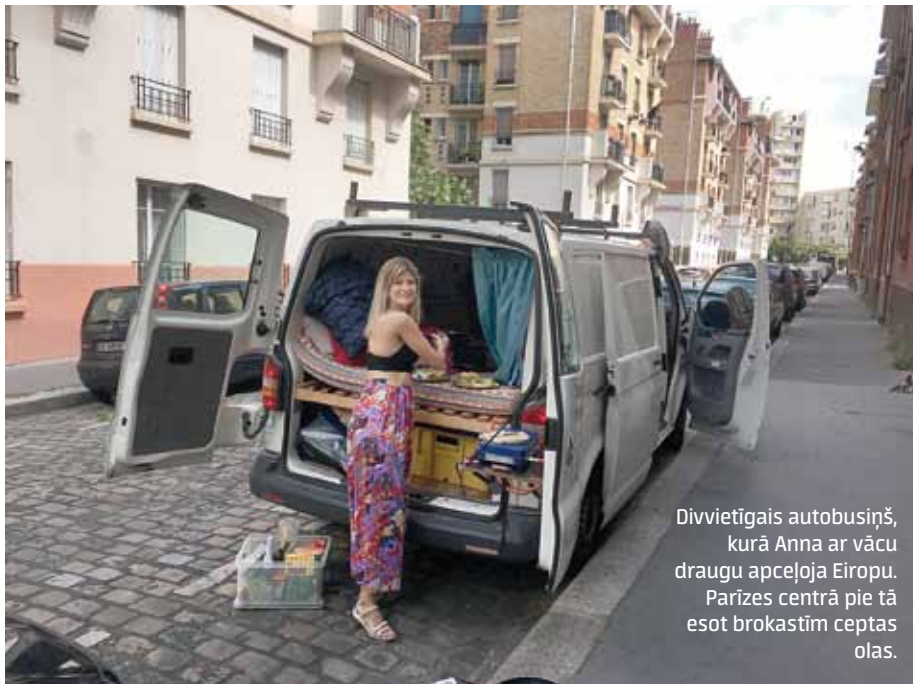
Kad atgriezies no Latvijas, mamma man iedeva Intas Blūmas grāmatu *Latvietes karma*. Sāku lasīt – nē, tur viss pret maniem principiem. Beigās izrādījās, ka grāmata bija spogulis, kas parādīja visu, kas man nebija kārtībā attiecībā, to, kam es pretojos, neticēju. Pie kopdzīves pierod un ir bail ko mainīt.

Ar vīru izšķīrāmies treileru parkā teltī. Viņš aizbrauca uz Dienvidameriku, es ar sunīti teltī nodzīvoju četrus mēnešus. Strādāju golfa klubā prestižā darbā. Viss sāka sakārtoties. Iemācījies daudz labas lietas. Pirms tam no rītiem nespēju ne ar vienu runāt. No rīta eju pāri parkam, lai uzvārtu tēju. Viens onkulītis pie savas telts: „Labrīt, Anna! Saulīte spīd, jauki būt dzīvam!” Domāju: „Ko piesienies no rīta! Te saulīte spīd katru dienu.” Nākamajā rītā: „Anna! Mēs esam svētīti! Saulīte spīd!” Paskatos – tiešām spīd! Teltī dzīvodama, daudz iemācījies. Bija vētra, ūdens pielija līdz puskājai. Sunītis sēdēja slapjš un bēdīgs. Reiz pie mums ierāpās trīsmetrīgs pitons, kas tam treileru parkam pārlienot pāri reizi gadā. Pitoni gan cilvēkiem neuzbrūk. Ja nu kādu ķenguru apēd...

Tajā laikā satiku vācu puiku, ar kuru sadraudzējāmies. Ar viņu sāku sērfot, ballējāmies. Viņš ar vīzas prasībām aizbrauca uz darbu fermā. Pusgadu netikāmies, bet man viņa pietrūka. Aizlidoju pie viņa uz Pērtu, pastrādāju tur, sakrājam naudu, lai ceļotu uz Melburnu.

Vēl Pērtā man piezvanīja Solvita Adamoviča, viņa daudz palīdz latviešiem Austrālijā. Atklāju, ka esmu mūziķe, runāju latviski. Piedāvāja Melburnā latviešu bērniem mācīt mūziku. Visu nakti biju nostrādājusi, nesapratu, kas man zvana no austrāliešu numura un runā latviski. Pusedzē apsolīju, ka pēc mēneša būšu Melburnā. Tas bija janvārī, bet Melburnā nonācu maija beigās. Braucām patiesi lēni: *busiņā* bija gulta un sērfa dēļi. Iesprūdām vienā vietā – piecas nedēļas sērfojam, citā – trīs nedēļas. Ļoti daudzi Austrālijā tā arī dzīvo: nopērk *busiņu*, plītiņu un brauc apkārt. Degviela tur gandrīz par dolāru lētāka nekā Latvijā – kādi 70 centi litrā.

Pa ceļam bija smieklīgs stāsts. Vācu puikam atbrauca divi draugi, nopirka mašīnu, braucām kopā. Pēc kāda laika viņiem mašīna salūza. Tālāk ceļojām četri divvietīgā *busiņā*: divi sēž normāli, pārējie

Divvietīgais autobusiņš, kurā Anna ar vācu draugu apceļoja Eiropu. Parīzes centrā pie tā esot brokastīm ceptas olas.

Divus mēnešus pēc Annas negadījuma, 2017. gada 18. novembrī, viņas mācītie Melburnas latviešu bērni uzstājās eksprezidentam Valdim Zatleram.

divi aizmugurē slēpjas zem deķa. Adelaidā viņi nopirka citu mašīnu. Lēnā garā aizbraucām līdz Melburnai, bet nauda bija beigusies. Jāsāk strādāt! Nepietika pat tam, lai iemaksātu 1000 dolāru drošības naudu par dzīvokli. Visi četri mēnesi dzīvojam mašīnās parkā. Dušās gājām akvaparkā, tualete bija līdzās skeitparkam, ēdienam gan naudu bijām pietupījuši.

Vai piedāvājumu strādāt ar bērniem aizmirsi?

Nē, pēc mēneša sazinājos, sāku bērniņus mācīt. Tas bija brīvprātīgās darbs. Piektdienās viesmīles darbu parasti beidzu divos naktī, bet sestdienā 11.00 vajadzēja būt nodarbībā. Bērni bija no četriem līdz 14 gadiem – dažreiz atnāca 20, dažreiz 30 vai 40. Tu sēdi tāda miegaina, bet viņi skrien apkārt.

Man jau tobrīd šķita, ka viesmī-

les darbs jāmet malā. Īpaši dīvaini jutos, kad latvieši man prasīja: „Tu taču esi mūziķe. Kāpēc strādā par viesmīli?” Bija atklāsme, ka gribu atpakaļ mūzikā. Pirms tam šķiet, ka nepietika pašapziņas, domāju, ka neko vairs nespēšu.

Darba bija tik daudz, ka pat dzīvot laika neatlika. Sarunāju, ka latviešu skolā varu katru dienu paspēlēt klavieres. Spēlēju un sapņoju, ka varētu būt tikai mūziķa, bet vēl nesanāca.

2017. gada 15. septembra naktī – šo datumu nekad neaizmirsīšu – gāju mājās pēc 13 stundu darba. Nākamajā dienā paredzēts pirmais koncerts ar bērniem, bet darbā, kad lūdzu brīvas stundas, man pateica: „Ja ej, tad ej pavisam!” Ļoti sāpēja sirds. Gāju un raudāju, viss riebās. Diezgan agresīvā veidā garām paskrēja mašīna. Man bija zaļa gaisma,

gāju pāri ceļam, kad ieraudzīju, ka mašīna ir apgriezies un brauc man virsū. Pie stūres bija puisis, kurš braucot cīnījās ar draudzeni. Tā izlēca no mašīnas, viņš griezās apkārt un mani nepamanīja – notrieca. Meitene man palīdzēja tikt nost no ceļa, tad viņi abi turpināja strīdēties, bet man bija ļoti slikti. Lūdzu, lai pievēršas man. Puisis paziņoja, ka tūlīt aizvedīs uz slimnīcu. Domāju, ka tā arī notiks, bet sapratu, ka nebraucam pareizajā virzienā. To viņam pateicu. Viņš it kā attapās, mašīnu strauji apgriez. Sapratu, ka viņš ir salietojies, ka nebūs labi.

Pie slimnīcas prasīju viņa tālruna numuru, lai par negadījumu ziņotu policijai. Nē, lai es iedodot viņam savu numuru – viņš savējo neteiks. Tad kļuva dusmīga, teicu, ka zvanīšu policijai. Viņš man izķēra telefonu no rokām, iemeta mašīnas durvju kabatā un pateica: „Ja tu, kuce, zvanīsi policijai, aizvedīšu tevi ļoti tālu no slimnīcas!” Aizslēdza durvis un logus, iespieda gāzi grīdā un lielā ātrumā metās uz priekšu. Viņš mani nozaga! Šķiet, ka uz brīdi pat pazaudēju sajēgu, nevarēju paelpot. Pēc brīža viņš atkal apcirta mašīnu riņķī, aizveda mani līdz slimnīcai, bet

piestāja tā, lai neredz kamerās. Sāka atvainoties, teikt, ka gribējis mani sabiedēt, lai es neiesaistu policiju, atdeva telefonu, aicināja uz atvadām apskauties. Biju vēl dusmīgāka un nodomāju: „Tu notriec mani ar mašīnu, nozodz, sabiedē, ka vedīsi uz mežu, bet

tagad te atvainojies?” Paņēmu telefonu, lai uztaisītu bildi, ko vēlāk parādīt policijai. Bet aizmirsu, ka tad, kad fotografē, telefonam ir skaņa. Viņš to izdzirdēja un iesita man pa seju tā, ka nokritu zemē. Sapratu, ka jātiek projām, citādi nogalinās. Sagrabu telefonu un skrēju uz slimnīcu.

Tur pirmajā mirklī man lika iet projām, jo viņiem šķita, ka esmu lietojusi narkotikas. Uztraukumā nevarēju izskaidrot, kas noticis. Pēc laika tomēr saprata, ka kaut kas nav kārtībā. Sāka mani pārbaudīt. Atklāja, ka galvā tuvu smadzenēm ir asiņošana, ceļgali beigti.

Austrālijā, ja notriec mašīna, par ārstēšanos un to laiku, kamēr cilvēks nevar atgriezties darbā, maksā Ceļa negadījumu direkcija. Tas šajā visā jau bija kaut kas labs. Fizioterapeite sagādāja tādu skūterīti ar četriem riteņiem, ar kādiem braukā veci cilvēki, lai varu tikt uz veikalu un suni izstaidzināt, jo vairāk par 100 metriem pati noiet nevarēju.

Lai cik briesmīgs šis negadījums izklausās, tas nāca kā svētība. Kopš tā laika viesmīlība vairs neesmu strādājusi – atkal studēju mūziku Melburnā. Visums, Dievs, eņģeļi – viss, kam cilvēks tic, uzdāvināja man laiku pabūt pašai ar sevi. Pirms tam biju *žurku skrējienā*. Nebija laika piebremzēt un padomāt par dzīves jēgu. Esmu sapratusi: ja dari to, kas tev nav jādara, dzīve ar grūtu vai mazāk grūtu pieredzi visu sakārtos.

(Turpmāk vēl.)

„Tu notriec mani ar mašīnu, nozodz, sabiedē, ka vedīsi uz mežu, bet tagad te atvainojies?”

„Sapratu, ka viņš ir salietojies, ka nebūs labi.”

Universitātes simtgadē ceļ godā Broci

KULDĪGĀ AR LASĪJUMIEM UZSTĀJĀS:

- LU profesore **INA DRUVIETE** – par latviešu valodas vietu pasaulē un mūsdienu sabiedrībā;
- LU Akadēmiskās bibliotēkas direktore **VENTA KOCERE** – par mākslinieka J.K.Broces devumu Latvijas novadpētniecībā;
- Akadēmiskās bibliotēkas izpilddirektors **VALDIS MAZULIS** – par J.K.Broces zīmējumu un aprakstu digitalizāciju;
- Kuldīgas novada muzeja pētnieks, LU absolvents **PĒTERIS PABĒRZS** – par Kuldīgas novada vēsturi;
- etniskās kultūras centra *Suiti* vadītāja **DACE MARTINOVA** – par suitu mantojuma saglabāšanu.

Latvijas Universitātes Akadēmiskās bibliotēkas direktore Venta Kocere: „Interesanti, ka katrā valstī vai pilsētā, kur ar izstādi esam bijuši, cilvēki grib zīmējumus ieraudzīt tieši savu vietu.”

JOHANS KRISTOFS BROCE
(1742–1823)

- Dzimis Vācijā čehu ieceļotāja ģimenē.
- Leipcigas un Vitenbergas universitātē studējis teoloģiju un filozofiju.
- Rīgas Ķeizarkā liceja pedagogs, vēlāk vadītājs.
- Baltijas vēstures pētnieks, etnogrāfisku ziņu vācējs, mākslinieks.
- Apglabāts Jēkaba kapos Rīgā.

mākslinieka talantu to fiksējis. Pateicoties Brocem, zinām, kāda izskatījās Latvija pirms savas valsts.” LU Akadēmiskās bibliotēkas direktore Venta Kocere apstiprina: „Daudzi viņa zīmētie objekti gan Rīgā, gan citur, kā arī pārzīmētie dokumenti laika gaitā ir gājuši bojā vai pazuduši, un ziņas par tiem saglabājušās vienīgi Broces kolekcijā. Daļa zīmējumu ir krāsaini, un pārsteidzoši, ka pēc tik ilgiem gadiem krāsas joprojām ir ļoti skaistas.”

UNIKĀLĀS VĒRTĪBAS – VISIEM

90. gadu beigās Akadēmiskā bibliotēka bijusi pirmā, kas Latvijā sākusi arhīvus digitalizēt. Un, kā uzsvēra tās izpilddirektors Valdis Mazulis, darbs sāks tieši ar J.K.Broces zīmējumiem, jo tie bijuši gan vispieprasītākie, gan ļoti apdraudēti. Tagad digitālā-

„Pateicoties Brocem, zinām, kāda izskatījās Latvija pirms savas valsts.”

jā arhīvā pieejami augstas kvalitātes elektroniskie attēli, izveidota attēlu tiešsaistes datu bāze, un bojātie sējumi ir restaurēti. Savukārt 2017. gadā kolekcija iekļauta UNESCO pro-

„Kādu dāvanu sev pašiem pasniegt? Laba ir tāda, kurai dziļas saknes,” tā Latvijas Universitātes (LU) prorektore Ina Druvieta sacīja Kuldīgas filiālē, jo augstskolas 100. gadadienā arī pie mums atvesti novadpētnieka Johana Kristofa Broces unikālie zīmējumi. Tajos gluži kā fotogrāfijās iemūžinātas 18. un 19. gadsimta vietas un cilvēki Latvijā un Igaunijā jeb tālaika Livonijā.

Latvieši.

Zveja Vidzemē.

Izstāde *Johana Kristofa Broces devums Latvijas novadpētniecībā: Livonijas zīmējumu un aprakstu kolekcija* ikvienam apskatāma LU Kuldīgas filiālē, Kalna ielā 19,

līdz 6. jūnijam.

grammas *Pasaules atmiņa* Latvijas nacionālajā reģistrā.

Bet ar seno zīmējumu izstādi bibliotēka jau viesojusies daudzās valstīs: Igaunijā, Lietuvā, Polijā, Austrijā, Čehijā, Vācijā, Rumānijā, Ungārijā, Somijā, Krievijā, Ukrainā, Baltkrievijā, Gruzijā un Izraēlā. „Interesanti, ka katrā valstī vai pilsētā, kur esam bijuši, cilvēki grib ieraudzīt tieši sevi,” piebilst V.Kocere.

Kā uzskata Kuldīgas filiāles direktore Ruta Karloviča: „Tas ir ievērojams notikums – sagaidīt šeit Broci un ļaut viņa darbiem būt mūsu senatnīgajā ēkā, šodienas cilvēkiem pavērt priekškaru uz mākslinieka laiku.” Viņa atzinās, ka iepriekš par J.K.Broces darbiem daudz nav zinājusi, taču iepazīstot secinājusi: viņa devums novadpētniecībā ir apbrīnojams un nākamībai atstātas neatsveramas vēstures liecības.

Dina Porīņa (LU absolvente)
Madaras Salas foto

Rīgas krastmala ap 1650. gadu.

Venta no Kuldīgas līdz Jērām. 19. gs. sākums. „Kuldīgā Broce diemžēl nav bijis, un divus darbus, kas skar jūsu pusi, ir pārzīmējis, pats šeit neatrazdamies,” skaidro Venta Kocere. „Viena ir karte ar upes tecējumu uz Lietuvu, un tajā iezīmētas baznīcas, muižas un citas apdzīvotas vietas. Otrajā attēlā ir arheoloģiski priekšmeti.”

Ceļš ved tikai uz priekšu

„Kaut jau ilgus gadus dzīvoju Rīgā, joprojām esmu kuldīdzniece. Tā ir tāda māju piederība, kas nekad nemainās, – tas man ļoti svarīgi,” saka Latvijas Universitātes Teoloģijas fakultātes dekāne, profesore un mācītāja DACE BALODE.

Pastāstiet mūsu lasītājiem! Esat mācītāja, bet Latvijā sievietes šajā amatā taču neordinē.

Tā tāda sarežģīta situācija. Nav viegli izskaidrot manu identitāti šajā ziņā. Tāpat kā Kuldīgā esmu dzimusi, tā mana dzimtā draudze ir Sv. Katrīnas draudze. Arī piederība šai baznīcai nemainās pat tad, ja vairs neesmu aktīva draudzes locekle un esmu iestājusies Rīgas Lutera draudzē.

Pēdējie gadi likuši vairāk domāt par to, vai es atsaucos tai balsij, kas visu laiku manī bijusi. Jau no studiju laikiem bijis aicinājums būt par mācītāju un sajūta, ka kādudien tas notiks. Darbs universitātē savā ziņā ir šī aicinājuma piepildījums. Pirms vairākiem gadiem kāda studente man jautāja, vai vēlos būt par mācītāju. Atbildēju: „Ja man nebūtu šī darba, tad jā.” Ne jau daudzām sievietēm ir tā laime savu izglītību Teoloģijas fakultātē likt lietā. Kad Latvijas Evaņģēliski luteriskajā baznīcā atkal aktualizējās jautājums par sievietēm mācītājam un noliedzošā veidā, izšķirošais brīdis bija Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas ārpus Latvijas (LELBĀL) nostiprināšanās šeit. Līdz ar to varēju tikt ordinēta, paliekot kalpot Latvijā. Bija sajūta: „Nu, re – tev dota iespēja! Nav vairs jābrauc prom kā iepriekš manām kolēģēm.” Arī daudzi baznīcas cilvēki aicināja, un es pieteicos ordinācijai amatā.

„Ne jau daudzām sievietēm ir tā laime savu izglītību Teoloģijas fakultātē likt lietā.”

Vai šis ir aicinājums jau kopš bērnības?

Mācījos V.Plūdoņa Kuldīgas ģimnāzijā, pēdējos gados vairākas klasesbiedrenes gāja iesvētes mācībās. Es it kā nejausi līdz. Vasarsvētkos mani kristīja un iesvētīja Katrīnas baznīcā. Vēl tagad brīnos, ka tad es kā sūklis – bez kādas kritiskās domāšanas – uzsūcu visu, ko tur dzirdēju. Līdz tam ar baznīcu nebija nekādas saistības.

Lai gan tādas netveramas attiecības pastāvēja. Tētis mani jau mazu ņēma līdzī uz kapu svētkiem, kuros runāja mācītājs. Reiz es esot prasījusi, vai tas ir

Brežņevs. Tētis teicis, lai esmu klusa, bet es to pašu esot noprasījusi vēl skaļākā balsī. Nācies aiziet. Citreiz esmu prasījusi: „Kas tur īsti runā – Dievs vai mācītājs?” Lielajos kristīgajos svētkos gājām uz Annas baznīcu skatīties, kā tai apkārt iet procesija. Atceros, ka tad bija sajūta kā partizānam: ka darām ko aizliegtu. Mūsu ģimene baznīcā negāja, bet tētis daudz stāstīja, ka ir tāds Jēzus. Mājās bija evaņģēlija izdevumi latviešu valodā un cita kristīgā literatūra, kāda tajā laikā nedrīkstēja būt. Vēcaistēvs esot bijis lauku sprediķotājs, un tēvs bērnībā gribējis kļūt par mācītāju. Tātad kaut kāda pārmantoība bija.

Vai skolā arī aicināja teoloģijas virzienā?

Kad stājos Teoloģijas fakultātē, itin nemaz nebija domas kļūt par mācītāju. Arī uz iesvētībām gāju bez lielas domāšanas, ka nu regulāri iešu uz dievkalpojumiem. Kaut kas vienkārši *paņēma*. Priekšpēdējā vidusskolas gadā rokās trāpījās baznīcas gadagrāmata. Kaut ko tādu lasīju pirmoreiz. Vienā lappusē bija rakstīts, ka Latvijas Universitātē atjaunota Teoloģijas fakultāte. Saprātu, ka tas ir man. Vakarā aizgāju laimīgi gulēt, jo beidzot biju atradusi, kur studēt. Nejausi. Man tas pat ļoti nesaistījās ar kalpošanu baznīcai, bet vairāk kā interesantas mācības. Kad pabeidzu bakalauru, nāca stipendijas piedāvājums studijām Bāzelē, Šveicē.

Vai atkal nejausi?

Jā, burtiski iekrita klēpī! Bet pirms lidoju uz Šveici, Rīgā sastapu Bernes universitātes Teoloģijas fakultātes profesoru Ulrihu Lucu – vienu no izcilākajiem teoloģijas profesoriem. Tobrīd viņš ar ģimeni apceļoja Baltijas valstis un uz mazu brīdi bija ieņācis mūsu fakultātē, kur nejausi gadījos es, jo studijas jau biju beigusi. Mūsu dekāns runājās ar viesiem un pēkšņi pagriezās pret mani, teikdams, ka šī meitene rudenī brauks uz Šveici. Pateica un aizgāja, atstādams mani vienu ar svešajiem cilvēkiem. Izmisīgi grābstīju vācu valodas zināšanas, lai ko paskaidrotu. Vēlāk izrādījās, ka tas lielais satraukums bija velts, jo Ulrihs Lucs ir tik jauks un atsaucīgs. Viņa sirds vai dega, lai atbalstītu studentus no Austrumeiropas valstīm. Ņēmās ar mani gandrīz kā ar meitu. Pēc diviem gadiem Bāzelē atbraucu uz Latviju, iepazīnos ar nākamā vīru Jāni. Pēc tam, pateicoties

„Ja šodien kaut kas nepatīk, vienīgais ceļš ir uz priekšu. Tikai katram pašam un sabiedrībai kopumā jāizdomā mērķis – kādu es sev, bērniem, nākamajām paaudzēm gribētu Latviju,” uzskata Teoloģijas fakultātes dekāne, arī mācītāja Dace Balode.

DACE BALODE

- Dzimusi Kuldīgā.
- 1992. gadā beigusi V.Plūdoņa Kuldīgas ģimnāziju.
- Absolvējusi Latvijas Universitātes Teoloģijas fakultāti, studējusi arī Šveicē un Vācijā.
- 2003. gadā sākusi strādāt LU Teoloģijas fakultātē, 2015. gadā ievēlēta par dekāni, nomainot profesoru un mācītāju Ralfu Kokinu.
- Pērn jūnijā LELBĀL virsvaldes plenārsēdes noslēguma dievkalpojumā ordinēta par mācītāju.
- Teoloģijas profesore. Sarakstījusi vairākus zinātniskus darbus, tostarp par sievietes vietu kristietībā.
- Precējusies. Vīrs Jānis Balodis ir baptistu mācītājs un Bērnū paliatīvās aprūpes biedrības kapelāns. Dēlam Emīlam ir 8 gadi.

Ulriham Lucam, studēju Bernē. Vīrs brauca līdzī.

Šveice mani ļoti iespaidoja daudzējādā ziņā. Pirmos gadus pēc kārtas dzīvoju pie divām sirmām kundzēm. Viena bija māksliniece, aristokrātu dzimtas pēctece. Apstākļi vairs jau nebija aristokrātiski, bet smalkās manieres saglabājušās. Otrā bija profesora kundze – zviedriete, kas pārcēlusies uz Šveici. Tā bija interesanta sadzīves skola, kas daudz palīdzējusi vēlāk. Padomju gados pie mums to nevarēja apgūt. Neteikšu, ka, piemēram,

etiķete vai galda klāšanas kultūra mums būtu slikta, bet kaut kā pietrūka.

Vai neradās šaubas par izvēlēto ceļu?

Atceroties sākumu, teoloģija bija kā nokļūšana citā pasaulē. Cita filozofiska bāze, citādāk virzīta akadēmiskā domāšana. Pirmajos gados pat sāku mocīties: cik labi būtu, ja visu to nebūtu uzzinājis... Mēģināju pēc principa: šim saku *jā*, tam *nē*, bet ar šo vienkārši nezinu, ko darīt. Bet, ja ir daudz lietu, ar kurām nav zināms, ko darīt, ir liels teoloģisks šoks. Ilgu laiku cīnījos.

Teoloģijā ir tāda doma par nonākšanu tunelī. Vairāki naivismi. Pirmā, kad tu atver Bībeli un lasi no sava laika pozīcijas. Sāc pētīt, kā teksts vēsturiski veidojies. Pēkšņi atklājas, ka tas veidots no dažādiem manuskriptiem. Un šī teksta tapšanas laika kontekstā tas nozīmē pavisam ko citu, nekā saprotam šodien. Un tā teksts it kā tiek izrauts ārā no tavas dzīves telpas. Pienāk sajūta, ka esi tunelī. Teksts kļūst svešs, tevi vairs neuzrunā, jo tu nevari iedabūt to savā dzīves telpā. Tā ir nākamā naivisma pakāpe. Bet, kad esi izmālies un ticis tai tuneļa tumsai cauri, teksts atkal runā uz tevi, bet citādāk – jau saprotamā šodienas situācijā. Studiju laikā ļoti negribējās iet tam tunelim cauri.

Ja atpakaļceļa nav, kas gan parāda gaismu tuneļa galā un dod spēku tikt ārā?

Vienkārši jāpāpjas un jāmēģina tikt ārā. Mums ļoti gribas, lai tādu tuneļu, turklāt dažādās jomās, nebūtu. Reizēm tā gribas tikt atpakaļ! Taču tajā zābaciņā, kas jau spiež, nevar atpakaļ tikt. Tāpat kā

nevar tikt atpakaļ saulainajā bērnībā. Ir tikai ceļš uz priekšu.

Tas attiecas ne tikai uz individuālo dzīvi, bet arī sabiedrības attīstību. Neatkarības atjaunošanas gados mums bija tā lielā cerība atgūt Latviju tādu, kāda tā bija pirms kara. Jā, naivisms. Vai tad īsti zinājām, kāda tā bija? Naivi zīmējām skaistu bildi. Līdzīgi to izmanto populistu pasaulē. Amerikā Tramps saka: „Let's make America great again!”* Vēlreiz, atkal, atpakaļ. Patīsim laiku atpakaļ un uztaisīsim valsti, kāda tā reiz bijusi! Tas vienkārši nav iespējams. Protams, jāsmēļas arī no pagātnes, vienlaikus no šodienas skatu punkta domājot uz priekšu.

„Tajā zābaciņā, kas jau spiež, nevar tikt atpakaļ. Tāpat kā nevar tikt atpakaļ saulainajā bērnībā.”

Par ko kļūst jūsu studenti Teoloģijas fakultātē?

Spektrs ir ļoti plašs. Mūsdienās teoloģijas studijas visā pasaulē mainās. Arvien mazāk mērķis ir strādāt baznīcā. Arī tajās mācību iestādēs, kas pieder konkrētai konfesijai un sagatavo tieši mācītājus un priesterus. Teoloģijas studijas tagad vairāk kalpo garīgai izaugsmei. Cilvēki tajās atrod iespēju paplašināt redzesloku. Tā tāda dvēseles nepieciešamība. Vienalga, kā to garīgumu katrs saprot. Tas visām teoloģijas mācību iestādēm ir vienojošais.

* Veidosim Ameriku atkal lielisku! (angļu val.)

Dainas Tāfelbergas teksts un foto

SARUNA AR JUBILĀRI

Piepildīts laiks

„Man ir ģimene, darbs un vaļasprieki – patīk veidot akmeņdārzu, audzēt zemenes, strādāt siltumnīcā, uzņemt ciemiņus, dziedāt, ceļot,” uzskaita V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas angļu valodas skolotāja Vineta Pērkone, kurai 29. maijā būs dzimšanas diena.

SKOLĀ NEKAD NESTRĀDĀS

Kuldīgā Vineta dzīvo kopš bērnības. Mācījies skolā, kurā tagad strādā. Tur abi ar brāli, kurš nu ir Rīgā, pie skolotājas Noras Kareles dejušu modernās dejas. Bijuši vienā pāri, sacensībās guvuši labus panākumus, bet vēlāk brālim kļuvis kauns uzstāties dejojātā tērpā, tādēļ šī nodarbe pārtraukta.

Pēc vidusskolas Vineta augstskolā mācījies psiholoģiju, bet angļu valodu apguvusi padziļināti. „Angļu valodas skolotāja Anita Pirtnece bija mana klases audzinātāja,” stāsta Vineta. „Es viņai biju pateikusi, ka nemūžam nebūšu skolotāja. Kad 2000. gadā atnācu te strādāt, viņa man to atgādināja. Ja es nemācītu angļu valodu, tad skolotāja nebūtu. Nevienam citam priekšmetu negribētu mācīt. Tā ir mīlestība uz angļu valodu, kas mani te no-

„Izjūtas ar gadiem nemainās, jo iekšējais cilvēks vienmēr ir jauns,” uzskaita V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas skolotāja Vineta Pērkone.

tur. Bet arī dabas dots pedagogs laikam manī mīt, jo ar bērniem saprotamies labi.”

DZĪVO DIEVVĀRDĀ

Kopā ar vīru Oskaru Vineta audzina trīs bērnus: Amanda šogad beigs pamatskolu, Lindai ir 12 gadu, Gabrielam seši. Arī kaķis Muris tiek pieskaitīts kuplās ģimenes pulciņam.

Visiem esot svarīgas garīgas vērtības, un daudzus gadus ģimene iesaistās Ventpils draudzes Jaunā paaudze dzīvē. Kuldīgā vīrs veikalā Euroskor ar Oskara

un Vinetas gādību darbojas integrācijas centrs *Atvērtās durvis*. „Tā ir Ventpils Jaunās paaudzes filiāle Kuldīgā. Tajā palīdzību var saņemt ģimenes, kas nonākušas ne tikai finansiālās, bet arī emocionālās grūtībās,” skaidro Vineta. „Oskars ir uzņēmējs, darbojas ar īpašumiem un mežizstrādi, bet integrācijas centrā palīdz ar dievvārdu. Būšana dievvārdā mainīja viņu pašu. Viņš kādreiz bija atkarīgs no alkohola. Kad vēlējās, lai dzīvē kaut kas mainītos, atnāca uz draudzi. Tas viņu mainīja. Alkohols vairs nevelk, un gribas

cilvēkiem palīdzēt. Viņš pats par to stāsta jeb liecina.

Lielās izmaiņas, kas notikušas viņa dzīvē, ir iemesls, kādēļ esam pievērsušies Dievam. Tas palīdz turēties kopā kā ģimenei un arī palīdzēt citiem. Ir diezgan daudz tādu, kuriem ir kāda vajadzība. Citreiz palīdzēt izdodas, citreiz cilvēks tikai saka, ka grib mainīties, bet nav tam gatavs. Tā kā man patīk dārzkopība, tad saku, ka labāk man patīk strādāt ar augiem nekā ar cilvēkiem. Augi pretī nerunā. Ja tos apmēslo, apļej, tie aug. Savukārt tie gadījumi,

kad cilvēkam izdodas mainīties, mums dod gandarījumu.”

LAUKOS, MŪZIKĀ, CEĻOJUMOS

Bez dārzkopības ģimenes lauku mājās Pērkoni aiz Upīškalna Vinetai esot arī vairāki citi vaļasprieki. „Laukos ir mana paradīzīte. Tur ir pirts, dārzs, diķis un vienmēr cilvēku pilns. Mums ir daudz draugu, cilvēki no draudzes, kuriem patīk atbraukt. Ciemiņiem vienmēr esam atvērti. Man arī patīk dziedāt un spēlēt. Tas ir talants, kura bērniībā nebija. Mani pat kori negribēja ņemt, bet es tik ļoti vēlējos dziedāt! Sāku to darīt draudzē, pašmācības ceļā iemācījies spēlēt sintezatoru. Tas bija grūti: priekšā nošu lapa un klavieres, bet acis asaras. Nezinu, kā izdevās. Dievs noteikti palīdzēja, jo skolotāja man nebija, bet pirksti kaut kā sāka klausīt, un atnāca saprašana, kas jādara. Tas sagādā lielu prieku. Gribētos arī grāmatas palasīt, bet tam pagaidām atliek mazāk laika.

Savukārt ceļošana ir ģimenes kopīgais vaļasprieks. Kopā ar draugu ģimeni, kurā arī ir trīs bērni un drīz būs ceturtais, ik gadu augustā dodamies garākā izbraucienā: pa Latviju, Lietuvu, Igauniju, Poliju. Šogad plānojam braukt uz Vāciju.”

Jolantas Hercenbergas teksts un foto

STĀRĶA VĒSTIS

No 15. līdz 22. maijam Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā pasaulē nākuši 11 mazuļi. Bērniem doti vārdi Līva, Grēta, Evelīna, Rūta, Sabīne, Anna, Oliveris, Ernests, Gabriēls, Rihards, bet vienai meitenītei vecāki to vēl domā.

DĀRZA DARBI

Ārija Rudlapa, agronome

26.–31. maijs

26., 27. maijs. Ziedu dienas. Ravē sējumus un stādījumus. Applauj nezāles. No nātrēm, strutenēm, tauksakņu lakstiem gatavo raudzējumu, kas vēlāk noderēs augu mēslošanai. Mēslo augus. Pļauj zālienu un cērp dzīvzogu. Vāc sezonas ārstniecības augus, griež zarus pirmajām pirtsslotām. Pie balstiem piesien nenoturīgus dekoratīvos augus. Uz dobēm klāj mulču.

28.–30. maijs. Lapu dienas. Laista un mēslo augus. Stāda kāpostus, puravus, garšaugus, kas izaudzēti no dēsta. Sēj salātus un garšaugus, kā arī skābenes un spinātus, stādiem – dekoratīvos kāpostus. Ja nepieciešams, sēj arī zālāju, zaļmēslojuma un zaļbarības augus.

31. maijs. Augļu diena. Ievāc rabarberu kātus un gatavo uzglabāšanai. Pastāvīgā vietā stāda ķirbjus un lauka šķirņu tomātus. Sēj pupas, pupiņas, zirņus, gurķus, kabačus. Sēj griķus. Klāj mulču uz dobēm un augļu koku un ogulāju apdobēm.

Satiekas novada mazuļi

Martā un aprīlī Kuldīgas novada dzimtsarakstu nodaļā reģistrēti 39 mazuļi: 17 meitenes un 22 zēni. No tiem 37 dzimuši Kuldīgā, viens Liepājā un viens Jūrmalā.

Astoņās ģimenēs tie ir pirmie bērniņi, 19 ģimenēs – otrie, deviņās – trešie, divās – ceturšie, bet vienā piedzimis sestais bērniņš. Pie vienādiem vārdiem tikušas divas Annas, divas Melisas, trīs Ričardi un divi Kārļi, bet pārējiem ticis katram savs.

Sudraba karotīti saņēma arī 2. aprīlī dzimušā Keitlīna Aleksa un viņas vecāki Marita Olštreina un Raivis Jansons. Maritai šī ir trešā meita. „Mazulītei ir divas vecākas māsas: Samanta un Vānesa. Viņas ir ļoti priecīgas, un, tā kā meitenēm jau ir pieci un

deviņi gadi, viņas man ir lielas palīdzības,” stāsta mamma.

Mazajai doti divi vārdi, jo vienu izvēlējusies mamma, otru – tētis. Abi gribējuši, lai vārds ir skanīgs un nedaudz neparasts. Raivim šis ir pirmais bērniņš, un viņš atzīst, ka meitas nākšana pasaulē viņa dzīvi stipri ietekmējusi. „Tagad mainījies viss, ir lielāka atbildība. Vēl daudzās lietās jūtos nedrošs, prasū Maritai, vai mazulīti pareizi turu,” atzīst Raivis.

Abi priecājas, ka bērnu var audzināt Kuldīgā, jo šeit esot lielas iespējas un, audzinot vecākās meitas, pieredze bijusi laba. „Mums nebija grūti ne bērnu audzināt dabūt, ne skolā tikt. Man šķiet, ka šeit viss ir ļoti pieejams,” sacīja Marita.

Antras Grīnbergas teksts un foto

Sudraba karotīšu pasniegšanā Kuldīgas novada domē kopā ar Keitlīnu Aleksu ir mamma Marita Olštreina un tētis Raivis Jansons.

GARĪGĀ VESELĪBA

Lai dēlam ir teikšana par savu izvēli

Inga Zārde, psiholoģe un psihoterapeite

Skolā dēlam skolotāji uzdod visādus papildu darbus, sūta uz visiem iespējamajiem konkursiem, jo viss padodas. Bet redzu, ka viņš sāk izvairīties, reiz skolotājai pat samelojies, ka uz olimpiādi nevar tikt. Vai atbalstīt dēlu viņa izvēlē darīt mazāk? Vai mudināt piedalīties?

Labi, ka jūsu dēls ir talantīgs un spējīgs, ka viņam viss padodas. Acīmredzot to novērtē arī skolotāji. Domāju, ka dēla viedoklī un vēlmēs noteikti jāieklausās. Viņš drīkst izvēlēties, cik daudz vēlas darīt ārpus obligātajiem skolas darbiem. Nav jāpiedalās visur un jābūt perfektam. Var izvēlēties to, kas patiešām iet pie sirds. Es ieteiktu par šo situāciju aprunāties arī ar klases audzinātāju vai at-

bilstošajiem skolotājiem. Absolūti atbalstu ideju, ka jaunieša vēlmes un izjūtas jāņem vērā. Ja tā notiks, nebūs jāmacās melot un izlikties. Viņš varēs būt talantīgs, autentisks, ar sajūtu, ka viņa izvēlēm ir spēks, ka viņam ir noteikšana par savu dzīvi, ka drīkst teikt *nē*. Tās ir ārkārtīgi vērtīgas prasmes! Manuprāt, pat daudz vērtīgākas nekā neskaitāmas uzvaras olimpiādēs.

Kā kooperējas Nīderlandē

Kuldīgas novada zemnieki guvuši vērtīgus iespaidus Nīderlandes saimniecībās. Spilgtākie vērojumi ir par to, cik sakopti lauki, kā tur prot organizēt darbu un kooperēties, kā arī saimniekot no paaudzes paaudzē.

Šī brauciena tēma bija darbības dažādošana, lauku vides tūrisma attīstība: vietējās produkcijas noieta veicināšana, mārketinga projekti, tūrisma pakalpojumu prezentācija. Braucienam atbalstīja lauku attīstības programma.

Arī turpmāk Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra (LLKC) Kuldīgas nodaļa rīkos braucienus gan pa Latviju, gan uz ārvalstīm. Jūlija sākumā iecerēts apskatīt Latgales integrētās saimniecības.

AR DOMU PAR NĀKOTNI

„Nīderlandē man patika tas, ka tikpat kā nemaz nav neapstrādātas zemes – viss apsaimniekots, tūrs un sakopts,” atzīst LLKC Kuldīgas nodaļas speciāliste Anita Kovaļa. „Zeme tur liela vērtība. Nav jau tādas lielas platības – mūsu saimniecībām ir pat vairāk. Nīderlandieši prot labi organizēt darbu un visu ražošanu no audzēšanas līdz realizācijai. Tur lieto daudz ķīmijas, bet ir tendence to samazināt. Lauksaimniecība Nīderlandē ir ģimeņu bizness – viņi domā par nākotni. Tā kā zeme un ķīmikālijas ir dārgas, tur daudz domā, kā ar minimāliem līdzekļiem dabūt maksimālo ražu.”

„Šādi braucieni vajadzīgi, lai mēs mainītu domāšanu,” teic Kuldīgas novada lauku attīstības konsultante Inese Blūma. „Lai nesēdētu savās saimniecībās, redzētu pasauli un gūtu pieredzi – varbūt savā saimniekošanā kaut ko var pamainīt, attīstīt.”

Vārmes pagasta zemiece Inese Rudule uzteic, ka brauciens bijis ļoti labi organizēts. Iepriekš kopā ar vīru Māri braukuši skatīt citu lauksaimnieku pieredzi individuāli. Šoreiz grupā, pārrunājot lauksaimnieku lietas. „Brauciens bija kā divi vienā jeb lietderīgā apvienojums ar patīkamo. Varējām gūt vērtīgu pieredzi no nīderlandiešiem brīnišķīgā laikā, kad tur vis-

apkārt plešas krāšņi ziedošo tulpju lauki,” tā I.Rudule.

SIERU DAUDZVEIDĪBA UN KOKA TUPELES

Nīderlandē ir tūrisma zeme, un tas redzams arī laukos. Zemnieku saimniecība *Clara Maria* slaveina ar Holandes sieru, koka tupeļītēm un viesu uzņemšanu. „Tur viss ir vienkāršs, bet tiek domāts par apmeklētāju ērtībām,” stāsta I.Blūma. „Iebraucot pa šauru ceļiņu tipiskā lauku sētā, pagalmā ērti var novietot pat vairākus lielus autobusus. Starp mašīnām un apmeklētājiem nesteidzīgi pastaiģājas gailis ar vistām. Kūts durvis atvērtas, bariņš melnraibo gotiņu nejuņas traucētas. Saimnieks pats slauc govīs divas reizes dienā. Nepierasti, ka to dara tieši vīrieši.”

Pienu izmanto sieram. Vakara slaukumu iepilda vannā un atdzesē, tam pievieno rīta slaukumu, uzsilda līdz vajadzīgajai temperatūrai, pievieno tīrkultūru un taisa sieru. Katram veidam sava tīrkultūra. Siera gatavošana ir lēna – viss process aizņem divas nedēļas. Jaunie rituļi izskatās lielāki, vecākie briestot saraujas, iegūst intensīvāku garšu. Nogatavināšanā rituļi katru dienu jāapgriež uz otru pusi. Siers bez ledusskapja var glabāties pat divus gadus, kamēr vaskojuma kārtā nav bojāta. Sieriem ir dažāda garša: čili, ķiploku, itāļu garšaugu, ingvera, trifeļu.

Vecajā klētī iekārtota koka tupeļu darbnīca un apmeklētājiem tiek rādīts, kā tradicionālos apavus taisa. Agrāk to darīja ar rokām, tagad palīdz mašīna. Saimnieks ar nožēlu atzīst, ka tā ražota Beļģijā. Žāvējot dabiskā ceļā, paiet gandrīz trīs nedēļas. Kāzu kurpes ar iegrebtiem ornamentiem pēc pasūtījuma taisa mēnesi.

Veikals iekārtots vecajā kūtī. Tajā valda mājīga atmosfēra. Vienviet gan siera rituļi, gan porcelāna suvenīri, kurpes un virtuves

Frigo jeb saldēto zemeņu stādu noliktavā.

Slavenajā ziedu parādē Nordvijkā varēja skatīt zirga pajūgu, kas veidots no ziediem un tulpju sīpoliem.

dvieļi. Var degustēt siera šķirnes ar tēju vai kafiju.”

LIELA RAŽA

Lauksaimniecības uzņēmums *Van Campen* atrodas polderu (no jūras atgūto zemju) rajonā un audzē graudaugus, pākšaugus, kartupeļus, burkānus un sīpolus. Nodarbina līdz pieciem cilvēkiem, pārsvarā ģimenes locekļus. Visi procesi maksimāli mehanizēti. Saimnieks Olafs van Kampens ar lepnumu izrādījis saimniecību, neslēpjot, ka daļu ieņēmumu ienes tūristi. Tur audzē īpašas šķirnes kartupeļus ar baltu mīkstumu, ko pārdod ēdināšanas tīklā *MacDonald*, jo cita tam neder. I.Blūma piebilst, ka Nīderlandē produkcija pārsvarā tiek realizēta kooperatīvu ķēdē, dažviet arī veikalā pie pašas saimniecības.

Uzņēmumā *Van Campen* ražošanas zona no dzīvojamās atdalīta ar nelielu dzīvžogu. Gatavā produkcija, šķirošanas līnijas un tehnika atrodas lielos angāros. Neskatoties uz ideālo kārtību, burkānus noliktavā apdraud peles. Sēklas kartupeļu laistīšanai tiek izmantots ūdens no dziļurbuma, lai neinficētu nematodes. Raža augsta – burkāni sasniedz simt tonnu no hektāra.

PERSONĪGA ATTIEKSME UN VIESMĪLĪBA

Brāļi Josts un Jeps Henselmani zemeņu stādus pavairo jau trešajā paaudzē. Vectēvs ar ģimeni pārcēlies pēc zemes atgūšanas no jū-

ras. Pirmās zemes pavairotas 1956. gadā. Ar laiku pieredze augusi, gan pašiem eksperimentējot, gan ievērojot jaunākās tendences. Piedāvājumā ir gan agrās, gan vēlās šķirnes, bet specializācija – frigo jeb saldēto stādu pavairošana. Viesi varēja apskatīt ar caurumotu plēvi piesegtu jauno zemeņu stādījumu, kam vēlāk tiks izlauzti ziedi, lai stādi veidotos spēcīgi. Maija beigās plēve tiks noņemta. Brāļi iesaistās visos darbos: viens atbild par lauku pārvaldību un audzēšanu, otrs – par pārdošanu. Kuldīdznieki pārliecinājušies, cik svarīga ir paša attieksme un viesmīlība.

KOOPERĀCIJAS NOZĪME

Uzņēmums *Stengs&Leijten* specializējies tulpju sīpolu audzēšanā pēc līguma. Tulpes tiek audzētas ar progresīvām metodēm poldera māla augsnēs, izmantojot tīkla sistēmu. Augu sekā – sešu lauku augu sistēma. Te tulpju sīpolus tikai pavairo. Apskatītais lauks – 34 ha. „Tas ir polderu rajonā, kur savulaik katram saimniekam iedalīja ne vairāk, ne mazāk kā 24 hektārus,” skaidro konsultante. „Ar tiem 24 ha bagātai saimniekošanai par maz, tāpēc tiek nomāts no kaimiņiem, kuri nenodarbojas ar lauksaimniecību. Bet hektāra noma gadā izmaksā ap 3000 eiro/ha, savukārt atpirkšana – 1200.

Kooperācija vajadzīga arī tāpēc, lai ievērotu augu seku. Piemēram, kāds audzē tulpes, viens kaimiņš – kartupeļus, otrs – citu kultūru. Vienugad tiek sēts vai stādīts paša zemē, nākamajā – viena kaimiņa, aiznākamajā – cita kaimiņa zemē. Notiek tāda rotācija. Neesmu pārliecināta, ka mēs par tādu spētu vienoties.”

Tāpat, tikai kooperējoties, var iegādāties un efektīvi izmantot modernu lauksaimniecības tehniku, jo mazā platībā tai nav pieņemamas slodzes.

PAREIZAIS MĀRKETINGS

Uzņēmuma *Kwekerij Baas*

siltumnīcas pārsteigušas ar dekoratīvo augu daudzveidību un modernām tehnoloģijām. Daudzi procesi pilnīgi mehanizēti. Savukārt Kersena augļkopības saimniecībā latviešu grupai šķitis, ka no augļu kociņiem tiek izspiests viss, ko var. Ābeles tur aizņem 16 ha, bumbieres – astoņus. 2010. gadā sākts audzēt ķiršus, virs tiem izveidots jumts aizsardzībai no krusas. Lai mazinātu salnu ietekmi, tur laista, lieto arī dūmu sveces. Ķirši ražo 20 gadus. Pirms ziedēšanas stumbrs tiek ievainots, lai veicinātu ziedēšanu. Mūsu klimatā šī metode neder, jo ziemā koki var izsalt. Bumbieru raža ir ap 70 tonnām no hektāra. Pastāvīgi dārzā strādā seši cilvēki, sezonā ap 70. Blakus izbūvēta moderna augļu glabātava un šķirošanas cehs, arī veikaliņš, kurā lētāk var nopirkt nestandarta produkciju. Kuldīdznieki ievērojuši, ka saimniecībā saražotais nolikts centrā redzamākajā vietā, blakus – kaimiņa produkcija, bet kaut kur nostūrī – ievestais. Latvijā mārketingš bieži vien ir ačgārnš.

PĒTA PAR SAVU NAUDU

Interesanti bijis rūpnīcā, kurā ražo miglotājus. Tur to dara pēc konkrētas saimniecības pasūtījuma, jo to lielums un vajadzības atšķiras. Labums abpusējs: zemnieks saņem tieši to, kas vajadzīgs, bet ražotājam nav jāiegulda nauda tādās precēs, kurām mazs noiets. Konveijera miglotāji bieži vien noliktavās stāv noputējuši.

Savukārt uzņēmums *Agrico* pēc klientu pasūtījuma pēta augu aizsardzības līdzekļu lietošanu, iesaka, kā slimības ierobežot un novērst (līdzīgi kā to dara Valsts augu aizsardzības dienests). Taču atšķirīgi tas, ka par daļu pētījumu maksā pats audzētājs. Kuldīdznieki apskatījuši siltumnīcu, kurā tiek pētītas iespējas cīnīties ar kartupeļu miltrasu. I.Blūma piebilst, ka pētījumi ir dārgi – pat lielās saimniecības nespēj tos samaksāt. Tāpēc Nīderlandē kooperācija ir spēcīga dažādās jomās.

Daina Tāfelberga
Anitas Kovaļas arhīva foto

Tulpes tiek audzētas milzīgās platībās, viens lauks vien ir vairāk nekā 30 ha.

PĀRDOD

Pārdod **MĀJAS** *Aueri* Rubas pagastā. Tālr. 26455370.

Divistabu **DZĪVOKLI** ar malkas apkuri. Tālr. 26642871.

AUDI A4, 1997, TA līdz 2020., par 850 eiro. Tālr. 22428090.

Pārdod **VOLVO V40**, 1998, 1,6, benzīns, apskate līdz 2020. gada janvārim, labā tehniskā stāvoklī. Tālr. 27187567.

Veikalā *Dagus*, Liepājas ielā 51, pusaudzēm, jauniešiem, sievietēm – **TUNIKAS, KREKLI, KLEITAS** – 10 eiro.

KVIEŠUS. Tālr. 29568938.

Pārdod **AUZAS**. Tālr. 29366715.

Otrdien, 28. maijā, z/s *Mazputnēni* pārdos dažādu krāsu un šķirņu **JAUNPUTNUS**, diennakti vecus broļerus un dējējvistu **CĀĻUS**, pērļu **VISTIŅAS, PILĒNUS** un **ZOSLĒNUS**. Vārmē 9.10, Kuldīgā 9.40, Īvandē 10.10, Ēdolē 10.30, Alsungā 11.00, Vilgālē 11.35, Snēpelē 11.55, Laidos 12.20, Skrundā 12.50. Tālr. 25463353.

SIA *Vēvers* pārdod kurināmās priedes skaidu **BRIKETES** ar piegādi. Cena 125 eiro. Tālr. 26651831.

Skaldītu **MALKU**, raksta kvītis. Tālr. 29428876.

Skaldītu meža **MALKU**. Tālr. 27885688.

MALKU maisos, kravās. Tālr. 26544462.

MALKU – skaldītu un klučos. Tālr. 27811870.

Pārdod ar piegādi visu veidu **MALKU**. Tālr. 29249578.

Meža **MALKU**. Tālr. 29883311.

MALKU: 3 m, klučos, skaldītu. Tālr. 25120428.

GRANTI, SMILTI. Tālr. 27101850.

SIA *Nams 95* pārdod aku un kanalizācijas **GRODUS**. Tālr. 29106589, 26548736.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tālr. 29142702.

Bio liellopu **KŪTSMĒSLUS** maisos. Varu piegādāt. Tālr. 26284210.

ZIRGA MĒSLUS, piegāde. Tālr. 29974786.

VAJADŽĪGI

Vācijas firma *SFS-Personalservice GmbH* (90710428/3) meklē **DARBINIEKUS** priekš esošajiem un jaunajiem klientiem Vācijā. Darbā iekārtošana bez maksas. Stundu likme no 9,49 eiro līdz 13,00 eiro + piemaksas. Nodrošinām ar dzīvesvietu, nokļūšanu līdz darba vietai. Nodrošinām visas sociālās garantijas. Vācu valodas prasme priekšrocība. Pieteikšanās pa tālr. +491723758660 (krieviski, vāciski) un CV sūtīt e-pastā: info.arnstadt@sfs-personal.de (latviski, krieviski vai vāciski).

PĒRK

TRAKTORUS, PIEKABES, inventāru, vieglās **AUTOMAŠĪNAS**. Tālr. 26104984.

LATVIJAS MEŽU FONDS pērk **CIRSMAS, MEŽUS** un lauksaimniecības **ZEMI** visā Latvijā. Var būt ar apgrūtinājumu un bez taksācijas. Cenas augstas. Samaksa tūlītēja. Tālr. 29711172.

MEŽUS, cirsma, malku. Tālr. 26544462.

Pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** no 1000 līdz 15000 EUR/ha. Pērk cirsma izstrādei. Tālr. 28690422.

SIA *Lateira* pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** (arī apgrūtinātus un nenokārtotus), birzis un cirsma visā Kurzemē. Kārtojam dokumentus. Tālr. 27030802, mezi@lateira.lv.

Craftwood **PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS** visā Latvijā, cena 1000–10 000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Tālr. 26360308.

Ozola **ZĀGBALĶUS** krautuvē. Tālr. 29428876.

Z/s *SMAIDAS* pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA *Valinda* – **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

 SIA *Kurzemes Gaļsaime* – **BUĻĻUS, GOVIS, TELES**. Tālr. 63454845, 29427543, 26569362.

Labie cilvēki! Nopirkšu **BIŠU SPIETUS**. Piedāvāt pa tālr. 29181346.

Briežu **RAGUS**. Brauc pakāj. Tālr. 29886349.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

VINGLIEMEŽUS no 3 cm diametrā. Braucu pie klienta. Tālr. 26284210.

PAZUDIS

22. maijā Kuldīgā pazudis skolēna **E-TALONS**. Tālr. 28722314.

Viss par reklāmu *Kurzemniekā!*
Tālrunis 63324881.

Skrundas mūzikas skola uzņem audzēkņus:

- klavieru,
- vijoles,
- ģitāras,
- pūšaminstrumentu,
- sagatavošanas klasē.

Uzņemšanas eksāmens 27. un 28. maijā no 17.00 līdz 18.00. Tālr. 63331354.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieteikties 95. koda, kā arī A, B, BE, C, CE autovadītāju kursiem Kuldīgā. Sīkāka informācija pa tālr. 29491388, 29182826.

MODRA AUTOSKOLA rīko A, B, BE, C, CE, D un 95. koda kursus. Mācības ir gan dienas, gan vakara grupās. Tālr. 26120089 vai 23071223.

SALDUS AUTOSKOLA Kuldīgā rīko A, B, C, CE, D, **95. KODA** kursus. Tālr. 29194359.

SIA *GBBūve* – **JUMTA SEGUMI**, plēves, skārda detaļas, plītiņi, cepeškrāsnis, durtiņas. Sieta žogi, vārtu automātika, dažādi vārti. Tālr. 26920301, 29571770.

Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic dažādus būvdarbus, dokumentācijas noformēšanu. Tālr. 29705025.

Siltinām mājas ar **EKOVAŅI**, granulām un termoputām. Tālr. 26748235.

Uzstāda **ŽOGUS**. Tālr. 26953266.

SADZĪVES TEHNIKAS remonts Kuldīgā un novadā. Auto/traktoru **KON-DICIONIERU** uzpilde. Tālr. 29209809.

SADZĪVES TEHNIKAS remonts izbraukumā. Tālr. 27501427.

PIEKĻĪDIS

22. maijā Kuldīgā, Gaismas ielā 9, pieklīdis pelēcīgs **KAĶIS**, pie deguna mazs baltumiņš, ap kaklu melna siksniņa. Tālr. 29957273.

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet e-pastā: intajansone@kurzemnieks.lv!

SIA *Lāses AM* par augstām cenām **iepērk liellopus kautsvārā un cūkas dzīvsvārā**. Piedāvājam piemaksas par lopu skaitu. Bezmaksas transports. Tālr. 29353243.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS, STIGOŠANA, DASTOŠANA**. Tālr. 28358514.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APĀUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērk zarus šķeldošanai un cirsma izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

ATTĪRA aizaugušas platības. Sniedz **EKSKAVATORA** pakalpojumus. Tālr. 28690422.

Pārvietojamā **LENTZĀGA** pakalpojumi. Tālr. 26445292.

Bīstamu **KOKU** un **ZARU** zāģēšana; koku vainagu, dzīvžogu veidošana u.c. Tālr. 26085985.

ARBORISTA/KOKKOPJA pakalpojumi: lielu koku kopšana, augļu koku kopšana, dzīvžogu cirpšana. Tālr. 24423644.

Ātri saskaldū **MALKU**. Tālr. 26449395.

PĻAUJ zāli ar trimeri. Visā novadā. Tālr. 28958135.

Tīra **AKAS**. Tālr. 26018109.

Tīrām **AKAS**. Tālr. 27448331.

Ātri un lēti ierīko **DZIĻURBUMU**. Tālr. 29605105, 28205914.

KAPU PIEMINEKĻI Dzirnau ielā 42.

IZĪRĒ

Divistabu **DZĪVOKLI** Raņķos, uz ilgu laiku. Tālr. 29276046.

Iznomā **AUTO** Skrundā. Tālr. 28731695.

LĪDZJŪTĪBAS

*Man palikuši tavi vārdi,
Man palikusi tava sirds,
Un liekas, ka ikvienā zvaigznē
Vēl tavas acis pretī mirdz.*

/M.Jansone./
Izsakām visdziļāko līdztūlību ROBERTA BIGAČA tuviniekiem, viņu mūžībā aizvadot.
SIA *Gravas prim* bijušie kolēģi

*Tikai klusa sāpe sirdī
Ilgji vēl pēc tevis sauks.*

/J.Silazars./
Izsakām dziļu līdztūlību Druvim un Artūram Zaueriem un pārējiem piederīgajiem, mammu un vecomammu smiltājā pavadot.
SIA *Druvnieks* darbinieki

Mūžībā aizgājis
ŽANIS GRĪNBERGS
(16.03.1926. – 21.05.2019.).
Izvadīšana sestdien, 25. maijā, 14.00 no kapličas Aizputes ielā uz Apuzes kapiem Īvandē.
Ģimene

Mūsu mīļā
VELTA PŪPOLA
(dzim. Vaskopa;
17.08.1937. – 18.05.2019.)
ir devusies aizsaulē. Vēlamies
aicināt Veltas draugus un
paziņas 29. maijā 13.00 uz
izvadīšanu no kapličas Aizputes
ielā uz Kalna kapiem.
Bērni un ģimene
(tālr. informācijai 29509798).

KURZEMNIEKU JŪNIJAM VAR ABONĒT:

līdz 29. maijam

- www.abone.pasts.lv (ietaupot 71 centu);
- pasta nodaļās;
- pie pastniekiem;
- redakcijā (ietaupot 71 centu).

www.kurzemnieks.lv

INTERESANTI

Ultra apstrādāti produkti noved pie svara pieauguma

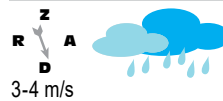
Saskaņā ar jaunu pētījumu, īpaši apstrādāti pārtikas produkti tiešām rada svara pieaugumu un rosina apetīti. Ultra apstrādāti pārtikas produkti attiecas uz produktiem, kas parasti tiek ražoti vairākos posmos un satur sastāvdaļas, kas rodas no rūpnieciski ražotās pārtikas, piemēram, hidroģenētas eļļas, augstas fruktozes līmeņa kukurūzu sīrupa, aromatizētājiem, emulgatoriem. Piemēram, ultra apstrādātas brokastis var sastāvēt no sendviča ar krēmsieru un tītaru bekonu, bet neapstrādātas brokastis ir, piemēram, auzu putra ar banāniem, valriekstiem un vājienu. Pētījumā bija iesaistīti 20 veseli brīvprātīgie, kas mēnesi pavadīja laboratorijā Nacionālajā veselības institūtā (NIH) klīniskajā centrā Betesdā, ASV. Dalībniekiem pēc nejausības principa divām nedēļām tika piešķirti vai nu apstrādāti, vai arī minimāli apstrādāti pārtikas produkti, pēc tam divas nedēļas bija pretējā diēta. Abu grupu ēdienreizēm bija tikpat daudz kaloriju, cukuru, šķiedrvielu, tauku un ogļhidrātu; dalībnieki varēja ēst, cik grib. Pētnieki atklāja, ka tad, kad cilvēkiem tika piešķirts apstrādāts uzturs, viņi dienā ēda vairāk nekā 500 kalorijas (un pieņēmas svarā par 0,9 kg) nekā tad, kad viņi bija nonākuši neapstrādātā diētā.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 24. MAIJĀ

Dienas garums – 17 st. 2 min.
Saule lec 4.50, riet 21.52.

Naktī +11°...+12°

Dienā +15°...+19°

RĪT, 25. MAIJĀ

Dienas garums – 17 st. 4 min.
Saule lec 4.49, riet 21.53.

Naktī +11°...+12°

Dienā +12°...+14°

PARĪT, 26. MAIJĀ

Dienas garums – 17 st. 8 min.
Saule lec 4.47, riet 21.55.

Naktī +9°...+10°

Dienā +9°...+11°

PĒRKAM

* Augošu koku cirsma un sortimentus pie ceļa;

* Papīrmalku ostās:
(Rīgā, Mērsragā, Liepājā)

Meža īpašniekiem:

- Veicam bezmaksas konsultācijas;
- Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsma iestigošanā;
- Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Telefoni informācijai: 29196926
www.metsaforest.com/lv

Kronbergs un Kronbergs izgatavo:

- apkures katlus • grilus •
- kūpinātavas • pirts krāsnis •

Veic visu veidu metināšanas darbus.

Tehnikas iela 4c,
Kuldīga.
Tālr. 29258006.

A/S Talsu mežrūpniecība

IEPĒRKAM:
skujkoka sīkbaļķus
6 cm–12 cm diametrā,
garums 3,4 m, cena –56 EUR.

Kontaktpersonas:
Gatis, tālr. 26538894,
Oskars, tālr. 22044160,
Tālr. 63274257.

PĀRDODAM:
► virpotus, mizotus skujkoku mētus:
• žogu, sētu izgatavošanai,
• šūpoļu, bērnu laukumu izgatavošanai,
• augļu kociņu, krūmāju nostiprināšanai,
• dīķu, upju krastu nostiprināšanai u.c. pielietojumam;
► apdares, apšuvuma dēļus, terases dēļus;
► mulču.

Esī mūsdienīgs!

www.307.lv

Sludinājumus laikrakstā Kurzemnieks iesniedz ērti no sava datora

MAIJA ERUDĪTS

Kurš mācītājs iesvētīja Sv. Katrīnas baznīcu, kad, sākoties Atmodai, tā atguva kristīgas celtnes statusu?

Atbildes līdz 27. maija 12.00 sūtīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv.

Atbildi meklējiet iepriekšējos Kurzemnieka numuros!

Atbilde: Zaļās jostas akcijā Kuldīgas novada skolas un bērnu dārzi šogad savākuši 575 kg izlietoto bateriju.

Pareizi atbildējuši: Agita Luka, Indra Abelīte, Ausma Kreidere, Vīta Jurenovska, Gunta Folkmane, Velta Višņevska, Daina Gerente, Valdis Dadzis, Ingars Neimanis (pareizi arī uz iepriekšējo jautājumu), pensionāru apvienība Rumbiņa.

PA ISTAM GARSĪGI
Konkursu atbalsta gardumnīca Šarlote.

MĀKSLA

Mākslinieks dāvina gleznas

Kopš Muzeju nakts Kuldīgas novada domes zālē apskatāmas četras mākslinieka Pētera Postaža gleznas, kurās ievīta mūsu pilsētas tēma.

Domes kultūras nodaļas vadītāja Dace Reinkopa pastāstīja: „Pēteris Postažs ir Latvijas Mākslas akadēmijas profesors. Akadēmija Kuldīgu daudz izmanto plenēriem un izstādēm, tādēļ mākslinieks bieži ir šeit. Viņš gleznas mums dāvināja, un ar prieku tās pieņēmām. Mākslinieks savus darbus ir dāvājis arī citām pilsētām.” Pēc laika tās nonāks novada muzeja krājumā, bet pašlaik interesenti aicināti tās aplūkot.

Inguna Spulniece
Antras Grinbergas foto

PĒTERIS POSTAŽS

- Viens no 20. gs. otrās puses glezniecības klasiķiem.
- Strādā eļļas, temperas, guašas un pastaļa tehnikā, renesansei raksturīgā manierē gleznojot sievietes ķermeņus, ainavas un kluso dabu.
- Kopš 1971. gada ir pedagogs Latvijas Mākslas akadēmijā, emeritētais profesors.
- Bijušas vairākas personālizstādes Latvijā. Piedalījies grupu izstādēs Latvijā, Lietuvā, Krievijā, Somijā, Zviedrijā, Itālijā, Vācijā, Austrijā un citviet.

MŪZIKA

Karameles atkal uzvar

Kuldīgas kultūras centra vokālais ansamblis Karameles no II Latvijas sieviešu vokālo ansambļu konkursa fināla atgriezās ar pirmo vietu mazo vokālo ansambļu grupā.

Karameles pēc uzvaras konkursā: Estere Jēkabsons, Zane Bērica, Madara Orola, Beatrise Šmidberga, Laura Jēkabsons (Latvian Voices), Agnese Čīče, Raima Anna Strazdiņa.

Karameļu vadītāja Agnese Čīče pastāstīja, ka pēc uzstāšanās noskatījušās ierakstu un secinājušas: ir labi, bet vēl ir daudz, uz ko tiekties. „Bijām ļoti uztraukušās, bet vienlaikus pēc pirmajā kārtā iegūtās pirmās vietas bija liela motivācija to noturēt. Mums tas arī izdevās desmit ansambļu konkurencē. Mūsu grupā konkurence bija vislielākā. Lielo vokālo ansambļu grupā sacentās četri, bet pusprofesionālo – tikai Ēra no Mazsalacas,” stāsta A.Čīče. Dalībniecēm bija jānodzied 15 minūšu koncertprogramma, visas dziesmas izpildot a capella – bez pavadījuma. „Tas bija jaunums. Konkurss bija ilgš, bet pārējos mēs nedzirdējām – bija jāgatavojas pašām, turklāt saka, ka pirms uzstāšanās labāk nevajag klausīties sāncensus. Dziedājam divas Lauras Jēkabsones

dziesmas, jo mums ar šo komponisti ir laba sadarbība. Dziesmu Mani noburt slavēja diriģents Ārijs Šķepasts. Bet nobeigumā – Rīga dimd bijušās kuldīdznieces Elīnas Lūses apdarē.” Jautāta, ko Karameles darīs tālāk, A.Čīče pastāstīja, ka gatavosies festivālam Itālijā, uz kuru dosies septembrī, un koncertēs gan Kuldīgā, gan citās Latvijas pilsētās, uz kurām tiek aicinātas. Konkursu rīko Latvijas Nacionālais kultūras centrs un biedrība Latvijas Vokālo ansambļu asociācija. Žūrijā bija Latvijas Radio kora mākslinieciskais vadītājs Sigvards Kļava, diriģents Ā.Šķepasts un citi Latvijā pazīstami kora un vokālo ansambļu eksperti. Pirms rezultātu paziņošanas klātesošos priecēja vokālā grupa Latvian Voices.

Inguna Spulniece
Karameļu arhīva foto